

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Веселин Мрдак,**
- пуномоћници оштећених, **Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић,**
- сви оптужени,
- браниоци оптужених, адвокат **Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Борис Зорко, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, Миодраг Планојевић и адвокат Шошкић Радослав, који мења адвоката Милу Јанковић по заменичком пуномоћју у списима.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 45 минута испитивањем оптуженог Дарка Перића, а из суднице СЕ УДАЉУЈУ сви остали оптужени који нису изнели своје одбране и саопштава им се да ће следећи главни претрес бити 15. септембра 2008. године, са почетком у 9 часова и 30 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 15. септембра у пола десет за ове друге оптужене, целе те недеље, значи од 15. до 19. септембра. А оптужени Дарко Перић, доведите га.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево јуче су кренули браниоци са Вашим испитивањем. Има ли бранилац, адвокат Градимир Налић питања за оптуженог Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имам госпођо председавајућа и хтео сам да Вас замолим са Вашим допуштењем, ја бих након тога напустио, јер имам главни претрес у Ваљевоу, па бих покушао да стигнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине Перићу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу да пробам овако доста брзо да прођем кроз ова питања и молим Ваше одговоре. Да ли бисте кратко могли да ми кажете, каква је била организација одреда у смислу административне подршке у одреду, да ли сте имали оно што се каже ћату, писара, официра, подофицира задуженог за опште послове?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То сам јуче одговорио, да смо имали референта за опште послове.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И кажите ми, које су биле његове дужности у одреду?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, техничке, у смислу доставио нам је све те подсетнике које смо требали да пишемо, код њега је био списак комплетног људства или одређена папирологија која је била везана за снабдевање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сам хтео да Вас питам. Каква је све он документа водио или обезбеђивао обрасце а да су друге старешине можда водиле, да ли је вођен борбени дневник одреда, да ли је вођен дневник борбених извештаја, редовних и ванредних?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да то није вођено.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Перићу, ја сам служио војску у миру, без писмене наредбе није могла ујутру да се диже застава, тада СФРЈ. Да ли сте сигурни да нису вођене никакве, Ви сте били командант одреда.?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сигуран сам да ниједно писмено наређење нисам добио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја не говорим о писменим наређењима, то сте јуче рекли, али да ли сте поседовали књигу, деловодник Ваших наредби?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А које то административне овај послове је водио тај Ваш референт или ћата?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да сам ја био нов на тој дужности команданта одреда и да сам само два дана имао за упознавање пре доласка на ратиште. Самим тим да нисам имао ни довољно искуства, поготово не у том административном смислу, шта треба одред да води и шта не треба, а по питању папирологије, тако да могуће да је постојало нешто што је требало да се води, али ја та сазнања нисам имао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сумњам ја да Ви нисте имали у томе искуства, апсолутно ни борбеног ни осталог, просто рачунам организација војске је таква да она захтева попуно формацијски одређених места, а та места имају своје улоге и остало, али пошто Ви не знате о томе да идемо даље. Реците ми молим Вас, да ли сте икада видели или били упознати са било којом писменом наредбом Друге пролетерске моторизоване бригаде или Прве гардијске дивизије, да ли Вам је некада ико показао такво?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ни Ваш непосредни старешина никада Вас није упознао ни са једном од тих наредби?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: За све време нисам видео ниједну писмену наредбу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Реците ми, молим Вас, каква је у Вашем одреду била формацијски и функционално организована служба безбедности?

Да ли сте имали официре безбедности или подофицире евентуално и како су се они звали?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Имали смо у штабу официра безбедности али мислим да није био из Ваљева и ја његово име не могу да се сетим ко је. А што се тиче саме безбедности, он је официр, а што се тиче саме безбедности чете, су то саме радиле у оном простору које су покривале.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, разумео сам. Када је у питању, када сте у питању Ви као командант одреда, Ви треба да имате претпостављам одређену сарадњу са првим човеком за безбедност у Вашем одреду. Ко је тај човек?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећам се како се зове.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се, добро. Реците ми, да ли је Ваша обавеза као команданта одреда да обавештавате безбедњака о свим, да тако кажем, догађајима који могу бити на неки начин ванредни или тешки и тако даље? Да ли је то Ваша обавеза да обавестите официра безбедности?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Док је чета била, док је одред био стациониран у Чаковцу, ми смо сваки дан имали састанак штаба где смо се упознавали и са свим активностима које су се дешавале тога дана. Приликом одласка јединице на три различите локације тај састанак штаба се није водио, а ја свог официра безбедности о тим догађајима нисам обавестио, искључиво из тог разлога што је већ био обавештен мој непосредни старешина и што је, сматрао сам да је он то већ пренео та обавештења на виши ниво, па чак и безбедносним органима, с обзиром да је војна полиција одмах следећи дан и дошла у Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем. А реците ми, да ли то само мало прецизније, да ли то значи да Ви свог безбедњака нисте обавестили ни о Вашим сазнањима да се на одређени начин негде и неко лоше поступа са затвореницима на местима где Ваши војници чувају стражу од тренутка када Вам је то наређено да поставите?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да сам о томе обавестио потпуковника Димитријевића, а мој официр безбедности није био са мном у Ловасу, он је у Чаковцу био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је господин Миро Плавшић, да ли је тако, капетан прве класе, да ли на њега мислите?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, не. Он је био у Зонском штабу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Зонском штабу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је био тај у Чаковцу Ваш безбедњак, како се звао?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Само једном од тих официра, само једног од њих сам знао из Ваљева, пре него што смо дошли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте са тим официром комуницирали од времена одласка, од времена када сте одвели део јединице у Ловас, да ли сте имали комуникације са тим официром безбедности у Чаковцу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ни радиовезом, ни на други начин?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Он Вас није тражио?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, молим Вас, да ли Вам је познато које специјалности војна пошта 2028, Ви сте тамо давали неку изјаву, да Вас подсетим, коју ми сада не можемо да користимо, наравно, али могу да Вас питам, коме сте то дали изјаву пошто је та изјава била непотписана од стране органа безбедности везано за минско поље, подсећам Вас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тај број војне поште ми ништа не значи. Ја сам дао изјаву.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је у Шиду, ја ћу да Вам помогнем, у Шиду је војна пошта, дали сте тамо изјаву неком официру безбедности, али он се није потписао, нити је наведено који официр. Да ли знате можда ко је то био? Рекли сте по чину, најмањи је мајор.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не бих могао, мајор, мислим да је био по чину мајор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, Вама је свакако познато да је и господин потпуковник Димитријевић давао изјаву такође у истој војној пошти. Да ли можемо да схватимо да је по тој аналогiji од господина Димитријевића изјаву морао да узме најмање пуковник и да ли знате, да ли је било тада пуковника у Шиду безбедности?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није ми то познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А аналогija та, да ли може да се, да ли је то правило службе да увек виши старешина као орган безбедности саслушава официра редовне војске, да тако кажем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да би требало да буде тих кадрова.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или је то неки витешки овако кодекс, не знам шта је, не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, сада постављате питања за једног резервног капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви оно што знате, знате, реците, оно што не знате, кажите не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мислим, сложено је питање за мене, немам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам неук, ја сам резервни заставник, па морам да Вас питам, а Ви сте капетан, дакле официр. Реците ми, молим Вас, Ви сте рекли да је Вама потпуковник Димитријевић у једном тренутку наредио да Ви са својим војницима обезбеђујете затворе.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте Ви тим, какву сте Ви наредбу издали својим војницима везано за то и каква су била њихова, шта сте им наредили да раде?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам наредио командиру чете да се обезбеди затвор и значи оно што сам и јуче рекао, да нико неовлашћено не сме да улази у затвор и да сваки улазак у затвор треба да одобри лице које је одговорно за затвор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, да ли је овај, да ли сте, Ви сте рекли чини ми се раније, негде у истрази, да ни Ви нисте могли, односно пре неки

дан сте овде рекли, иако нисам био присутан, да су и Вас заустављали и тако даље, Ваши војници.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да је тај испрени, један војник онај боксер кога сам помињао, у шали рекао када сам дошао да их обиђем, стражу да обиђем да ми је рекао, «ни Ви не можете да уђете унутра».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, да ли сте Ви рекли војницима да се унутра налазе затвореници и о каквим се затвореницима ради у смислу да су то посебно опасна лица или не посебно опасна лица, него она која се испитују и тако даље, да ли сте Ви имали уопште такву информацију да Ви њима кажете?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја знам да у затвору су затвореници, а какви затвореници, зашто су ту, ја та сазнања нисам имао и нисам добио те информације.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви као официр скренули пажњу својим војницима да постоје одређена правила о поступању са затвореницима и тако даље, не мислим само у њиховом поступању, него да су они дужни и ако сазнају да неко рђаво поступа, да о томе обавесте или да је то кривично дело?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У многим изјавама војника и старешина стоји да им је строго био забрањен било какав контакт са заробљеницима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли Вам је познато име Љубо Јелић, он је добровољац и када Вам је постало познато, да ли можда по отварању истраге или раније, Љубо Јелић, Љубодраг Јелић из Краљева, добровољац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да машете главом, него одговорите, то се не чује после у транскрипту.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Извините. Није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто Вас, господине Перићу то питам, питам Вас зато што њега нека лица у истрази препознају као онога ко је управљао затвором. Можете ли Ви о томе нешто да кажете?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Та ја сазнања немам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немате, добро. Реците ми, из које јединице је био војник Романовић, да ли је то Ваш војник био?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Романовић, ако је, то сам презиме употребио у истрази, јер мислим да се презива Романовић и био је у противдиверзантској чети Ваљева.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је он говорио да је било неких проблема?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У затвору?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Он није могао, он није требао да улази у затвор, он је стајао испред затвора на улазној капији. Ја нисам имао никаква сазнања, мислим, никада ми ништа није неко рекао да у том затвору се нешто дешава или да ми је дао неку информацију везано за тај затвор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, господине Перићу. Реците ми молим Вас, ко је саслушавао затворенике унутра, по Вашем сазнању за време док су Ваши војници обезбеђивали затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли их је неко саслушавао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли их је неко саслушавао?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, господине Перићу, да ли сте их Ви саслушавали?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, да ли сте Ви негде обучени за саслушавање људи, за узимање исказа?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, молим Вас, по овако по борбеној намени какве јединице представљају противдиверзантске и ове диверзантске ове јединице, шта је њихова борбена намена? Да ли са оним експлозивима, да ја не идем много околу, баве ли се оне експлозивима, минирањем, разминирањем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Диверзантски вод који је не знам ни ја зашто био у том одреду, вероватно неко је паметнији сматрао да треба да буде, тај сам назив говори да се бави одређеним диверзијама усмерене на непријатеља.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта раде, пуцају јако да плаше или експлозив постављају и минирају и деминирају?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Диверзантски вод може да врши нападе ватреним оружјем, може да врши напад експлозивним средствима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Уме ли да минира и деминира диверзант?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Диверзант би требао да уме.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте имали диверзантски вод у саставу Ваше јединице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто сте слали онда ове добровољце и остале а не диверзанте када сте знали да имате минско поље по путу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам рекао да ја нисам никога слао и да сам добио такво наређење.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Каква су Ваша била сазнања о борбеном искуству Јована Димитријевића добровољца?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Једино сазнање које имам то је са тог састанка да ми је речено да потпуковник Димитријевић ми је рекао да је то војник који има искуства и који је већ на ратишту био дуже него ми.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је нешто рекао, какво искуство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се није изјашњавао о Јовану Димитријевићу добровољцу, него о неком, о Јоци.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Извињавам се, он је рекао у команди Јоца, ја сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим, да ли је то исто лице, да ли Вам је познато?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам то лице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, препознаћемо га мислим можда у току поступка. Реците ми, господине Перићу, да није мало чудно тамо су била, шта су ови потпоручници, поручници, Влајковић, да иде један добровољац да води диверзантски, противдиверзантски одред и тако даље, у такву једну акцију. Да

ли је то последица можда тог страха о коме сте јуче причали, то је све људски или нечега другог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја нисам издао наредбу да тај командир Јоца командује том операцијом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не кажем ја да сте Ви издали, чули смо Ви кажете да је издао господин.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, не, ја хоћу да кажем да нисам ни пренео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је могло да мотивише старешину да изда наређење да једну такву јединицу која је можда неискусна али по овај борбеној примени веома висока ратна јединица, предводи некакав добровољац?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је питање за потпуковника Димитријевића.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, шта Ви као резервни официр подразумевате као смисао термина претпочинити, да ли је, ево рецимо, конкретно да не улазим, не занима ме теоријско објашњење, да ли је «Душан Силни» био претпочињен некој војној формацији и коме, по Вашем сазнању?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја немам сазнања да ли је он директно био подређен некој војној формацији на том простору.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, Ви сте рекли, господине Перићу, да је господина Димитријевића обезбеђивало неколико добровољаца из Ваљева по Вашем сећању. Кома су припадали, ком одреду ти добровољци, да ли су они били са «Душаном» или су били са Вашим одредом ти добровољци?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја никада нисам рекао да су добровољци обезбеђивали потпуковника Димитријевића.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим? Јуче сте рекли, чини ми се, а ко су онда та лица која су обезбеђивала потпуковника Димитријевића? То је његова, како је он рекао, лична пратња, десетак људи, он је говорио, рекао је возача и тако даље, мислим, то је његова изјава, просто може бити предочена Вама.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам ту затекао један број добровољаца, затекао сам један број добровољаца из Ваљева и само једнога од њих сам лично познавао. А шта су они радили, која су задужења имали, ко им је био претпостављени, ја са њима нисам имао никакав контакт. Они су, једино сазнање моје везано за њих да су спавали у истом објекту, односно у школи где и моја јединица. Какве су њихове биле, какви задаци, ко им је командовао, ја то нисам знао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми само ево врло још кратко, да ли сте Ви у Ловасу имали прилике да се сретнете са капетаном Миром Плавшићем приликом неког његовог боравка?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Миром Плавшићем капетан је био у Чаковцу. Али за та два дана ја се не сећам да сам се срео са Миром Плавшићем, јер ја мислим да је он остао у Чаковцу, он није дошао са мном у Чаковец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ловас мислите.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У Ловас, пардон, а не знам, можда 19.-ог тада када смо се враћали да ли је тада дошао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте га тада можда видели после догађаја на минском пољу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можда обавестили о догађају?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је он долазио, да ли је он долазио после тих у тих 24 сата пре нашег одласка одатле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте сигурни да није био 17.-ог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: 17.-ог? Сигуран сам да са мнош није дошао у Чаковец и да није био тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ако говоримо о овом официру безбедности из штаба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: О њему, о њему говоримо. Реците ми само још једну ствар, да ли је за време док су Ваши војници чували затворе, из затвора да ли су вођена нека лица од стране органа војне безбедности или војне полиције?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Војне безбедности?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су извођене или да ли су они долазили ту да врше одређена испитивања и тако даље? То је њихов посао, ја не говорим ништа лоше, долазе људи, испитивали затворенике, шта сада. Да ли је било тога или није?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мени то није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато, добро, хвала Вам господине Перићу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ово поводом овог питања браниоца, да ли су ови људи који су упућени тамо у ту акцију претреса терена из противдиверзантске чете, тај један део, да ли су они били стручни за минирање и разминирање?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сви у војсци, чак и обични војници уче да рукују са минама, па се деси да после десет година дођеш на ратиште, у међувремену си имао једну вежбу где си само пуцао, ја сам док сам био у војсци био врхунски, не кажем врхунски, али сам обучен стварно за руковање минама. Међутим, то сазнање једноставно временом када не радиш, тотално сам заборавио, тако да могуће да су, јер ту је било различитих војника који су различито обучавани. Мени се дешавало да у тој јединици имам и људи који су кувари били у војсци, а дате су им сада пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те групације, кажете педесетак војника?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су отишли.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам ипак то нису били ни много млади људи, оно да су скоро дошли из војске, па да је неке то знање везано за мине свеже. Ја не знам или да се иједан од њих пријавио да он се нешто разуме посебно у мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само још једно питање. Када је већ у питању специјалност тих војника, да ли сте Ви имали сазнања да је по ВЕС-у неко од њих диверзант, минер, деминер и остало, Ви сте имали картоне свих војника својих у диверзантском воду?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У диверзантском воду и сви су имали неки свој ВЕС.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било ту ових минера, деминера?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја сада се не сећам да ли је био баш ВЕС минер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јер то се шифром одређује, а ја стварно не знам све шифре војних специјалности.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од бранилаца ко има питања? Адвокат Војислав Вукотић нема, изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте јуче, господине Перићу, да сте имали неко наређење или наредбу за мобилизацију. Наводно, не знате шта је било са тим или да ли је то већ у архиви и тако даље. Да ли сте имали писану наредбу о мобилизацији у Ваљеву?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Писана наредба.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим, каква је техника ту уопште?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Извините.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Каква је техника ту уопште везано за ту мобилизацију?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Писана наредба за мобилизацију је постојала и њу је мени предочио потпуковник Ђокић, али ја ту писану наредбу није дата мени. Можда је предата, можда је неко дао том референту за опште послове или је остала у команди.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте добили било какав писани документ који би указивао на то шта је сврха те мобилизације и који су Ваши задаци?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да нисам добио ниједан писани документ.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли су Вас обавестили на било који начин који су Ваши задаци тог момента када сте мобилисани?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не. Речено је да идемо на ратиште и то је било све, нисмо знали ни локацију, ништа. Тек када смо дошли у Товарник, тада нам је речено да идемо у Чаковац.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Као капетан, да ли сте били упознати са тим шта су уопште задаци територијалне одбране и где она може да се употреби?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не разумем питање.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам разумео да сте Ви завршили неку школу за резервне официре.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Вероватно сте тамо имали неко теоријско знање о томе који су задаци територијалне одбране и где може да се употреби, на којој територији, па Вас питам, да ли је то Вама било познато, где се може употребити и када територијална одбрана?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Територијална одбрана се употребљава на територији, требало би да буде на територији на којој је и формирана. Е сада, ширина тог простора употребе је ствар коју процењује надлежна команда.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви уопште питали Ђокића зашто Товарник, зашто Шид или већ неко друго место?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је тада било јасно да он, да кажем, излази из овлашћења територијалне одбране?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није мени јасно да он излази из овлашћења.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви мислите да је он могао да Вас распореди за та ратна дејства на подручју Хрватске?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не могу да кажем шта је он мислио, нити да процењујем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Питам само због Ваше те школе коју сте учили, да ли је то било у складу са тим учењем, мислим да ли је уопште Вама било шта познато из те школе, да ли сте запамтили нешто што је учиено тамо у школи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесам, али Ви постављате концепцијско питање општенародне одбране, а то је већ домен који сам ја учио у неким школама које сам похађао, али ја нисам стручан за територијалну одбрану, јер ја сам до тада командовао једном четом.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, да ли сте Ви претпоставили или да ли сте имали сазнање да када долазите у Шид, Товарник, да тамо постоји нека друга команда, да више није битна команда из Ваљева, територијалне одбране, Зонски штаб територијалне одбране Ваљева?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, то ми је јасно да тај простор има одређену своју команду.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да нисте никада контактирали ни са ким из те команде.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вас је Ђокић или Димитријевић упознао са тим да је контактирао са неким из те команде?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ђокић ми је рекао да приликом одређивања где идемо, да му је речено. Ја га нисам испитивао са киме је разговарао, ко му је рекао, само ми је рекао да се иде у Чаковац, јер ту је било још две јединице које су отишле у други правац у Ловас, те које, ми смо заједно дошли та лајковачка и љишка јединица и мој одред и ми смо отишли за Чаковац из Товарника, а они су отишли за Ловас.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте јуче у свом исказу да је лозничку чету Димитријевић распоредио, прекомандовао у неко друго место.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Одакле Вам је то познато?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Одакле ми је познато? Па, мени је дао то наређење.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Вама је наредио Димитријевић да пошаљете лозничку чету?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Где, у?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У Опатовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је чета из Вашег одреда., да ли је тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А чини ми се да сте рекли да Вам Димитријевић није давао никаква наређења док је био са Вама у Чаковцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, за ово наређење је рекао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам за то наређење, али да у остали оперативни рад одреда није се мешао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам разумео јуче, Ви сте, можда нисам чуо, ту је председник већа, када сте рекли да сте ухапсили, да сте имали два заробљеника, разумео сам да нисте обавестили Димитријевића и да сте их одвели у Шид, чини ми се у затвор?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Кога сте обавестили и како и када из Чаковца о томе да постоје ти заробљеници?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Самим одласком, односно њиховим спровођењем у Шид, виша команда за тај простор је морала да буде обавештена.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим, да ли сте их обавестили када сте их ухапсили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја као командант одреда, ја као командант одреда, имам ипак одређена овлашћења оперативна на терену. Ја не морам сваки пут свог претпостављеног у оквиру оних мојих овлашћења командовања одредом да извештавам да ли сам заробио некога, да ли сам променио место страже у том делу мојих неких овлашћења, тако да једноставно, није ни имало потребе да обавештавам никога, јер то је била ствар оних органа који су примили те заробљенике да обавесте да је командант одреда из Ваљева тог и тог дана привео два заробљеника и све оно што сам ја њима рекао, зашто су приведени, да извести оне за које сматрају да треба да буду извештени.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дакле, Ви нисте никога обавестили из Чаковца, већ сте их директно спровели у Шид?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Зашто у Шид, када је у Товарнику команда?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам и први пут рекао да нисам сигуран где је затвор био. Ја и сада нисам сигуран да ли је затвор односно тај објекат где су ти заробљеници са тог простора, да ли је то било у Шиду или Товарнику, само знам да је у питању школа. А с обзиром да је Товарник тотално био разрушен, ја мислим да се ради о некој школи у Шиду.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ако сам ја добро разумео, Ви сте их једноставно одвели тамо, питали неког где је затвор и оставили у затвору?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам их одвео у затвор, питао ко је надлежан у затвору, они су ме упутили на одређено лице које командује тим затвором или које је одговорно за такве ствари и ја сам то тако и урадио као што сам већ рекао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И после тога сте се само вратили онако у Чаковец, ником нисте званично поднели извештај, ништа?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, морате ми рећи коме сам требао да поднесем извештај.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте капетан, ја нисам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, Ви ме питате да треба неком да поднесем, ја Вам објашњавам да сам урадио оно што сам у том моменту на основу мог знања, моје процене урадио, а ако сам требао неке да поднесем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Извините, али Ви хапсите два лица и имате неку акцију тамо, урадили сте из неког разлога, ухапшени, доводите у затвор, остављате затворенике и ником ништа, нико не зна ни зашто ни како и тако даље. Ваљда је неки извештај нормално написати, неку белешку ако ништа друго, где су били, шта су урадили, зашто су приведени и неком оставити ту белешку, доставити?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја нисам рекао да сам их само оставио. Човек који је њих примио је направио записник, свега онога што сам му рекао. Ја њему писмено нисам доставио ништа, то је евидентно, али све што сам му рекао, име, презиме људи, зашто су заробљени, доставио сам та два папира која су била разлог зашто да се они и заробе и он је све то евидентирао и записао и направио записник који сам ја потписао и који је он потписао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, за оног убијеног цивила, ја нисам опет, ја се извињавам ако постављам питања, јер нисам чуо, да ли сте тада радили неки записник, извештај и доставили неке од претпостављених?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То питање је преузео на себе официр безбедности.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ваш официр безбедности?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Из Вашег одреда или неко трећи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Из штаба мог.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Из Вашег штаба?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, из штаба одреда.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Из штаба, овај Плавшић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не Плавшић.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Био је још неки официр безбедности у штабу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Команда одреда има свог.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислите из Вашег одреда?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Команда одреда има свог официра за безбедност за позадину, има официра за мислим морално-политички рад, референта за опште послове, не могу сада свих тих.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То је онај што сте га помињали да је остао у Чаковцу када сте Ви отишли у Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, он је преузео на себе и не знате шта је урадио даље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Немам информацију шта је он даље урадио, јер ја сам му дао тај задатак да прво испита комплетан случај и да ме информише, што је он урадио и да једноставно по том питању, он преузме на себе све даље обавезе, не знам стварно шта је.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте обавестили Димитријевића или Ђокића о томе?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да је потпуковник Димитријевић, не мислим, него то се десило сигурно пре 14.-ог тада био у Чаковцу, јер то је било други дан или трећи по нашем доласку у Чаковац и да је он имао ту информацију.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: У Вашем одреду имали сте нека средства везе, колико сам ја разумео, неке мотороле. Колико је тога било?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тачног броја се не сећам, знам да сам имао комуникацију са свим командирима чета, као и командирима водова, путем радиовезе, односно те мотороле или токи-воки како већ да га назовем. Нисам сигуран, али мислим да је постојала и комуникација између командира чете и командира водова, јер нисам сигуран да су сви то имали, можда је нека чета имала, јер нисмо баш били апсолутно најбоље попуњени са тим материјално-техничким средствима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте имали комуникацију са овим четама што су прекомандоване, не знам, Опатовац и тако даље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја у Опатовац и у Ловас када је отишао диверзантски вод нисам имао радиовезу, јер смо имали само једну једину радиостаницу која би била стационирана у Чаковцу, али сам ишао да обиђем и у Опатовац и у Ловас ове две јединице.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, та радиостаница, да ли је она функционисала, радила?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја нисам имао информацију да не функционише, јер чим сам добио то наређење 17.-ог да дођем у Ловас, до тада је значи функционисала. Када сам отишао из Чаковца, ја нисам звао радиостаницом никаквом у Чаковац, тако да не знам да ли је даље радила, до тада је радила.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Причате о наређењу Димитријевића да када Вас је позвао у Ловас, о томе причате, о тој радиостаници?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И о том везисти који Вас је обавестио о наређењу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А реците ми, да ли сте имали неке шифре ту или већ у тој комуникацији?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Постоји неки шифарник који ти везисти користе.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То су они имали?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Али ја не знам да ли су та наређења била отворена или шифрирана и да ли је та комуникација, јер колико ми је познато, ја ту радиостаницу нисам користио. Најчешће ју је користио капетан позадинског вода, односно командир позадинског вода који је комуницирао неку позадину у Шиду везано за снабдевање, јер ја том радиостаницом никада никога нисам звао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А знате ли, ко је тај везиста?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Име и презиме?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећам се ко је тај.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Он је из Ваљева, да ли је из Ваљева?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да је одељење везе било из Ваљева.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мобилисан, мислим, мобилисан са Вама у Ваљеву и са Вама кренуо из Ваљева?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја кажем мислим да је из Ваљева одељење везе било. Знам да је вод био диверзантски из Ваљева и противдиверзантска чета и мислим да је већина војника у позадинском одељењу била из Ваљева, али било је ту и из неких других мањих места, Мионица, Осечина, који су се ту налазили у тој јединици.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте у Ловас дошли неким средствима превоза?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Камиони, аутобуси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је сопственим превозом камионом дошао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Са једним камионом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Имали сте, ја нисам разумео, значи имали су у Чаковцу та средства њихова која су била са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихове камионе који су припадали одреду, тако су се превезли.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро. Поменули сте јуче у исказу да сте одлазили у Ловас пре 17.-ог да обиђете ону диверзантску чету, ја сам бар тако разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није диверзантску чету, него диверзантски вод.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Диверзантски вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи питање?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је одлазио да их обиђе и када?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам 16.-ог сам отишао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ујутру, увече?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Преподне.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Преподне? Чиме, којим возилом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Камионом.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте тог 16.-ог били на састанку командира код пуковника Лончара, да ли сте пролазили кроз Товарник тог 16.-ог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ни на каквом састанку и ја сам изјавио да не познајем потпуковника Лончара и да се никада нисмо срели до овог истражног поступка.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте се вратили у Чаковец тог дана?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, вероватно у поподневним сатима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Само сте обилазили Ловас или?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да сам обилазио Ловас и Опатовац.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: 17.-ог сте значи дошли у Ловас, увече сте имали састанак први?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то једини састанак који сте имали са потпуковником Димитријевићем у Ловасу? Да ли је то једини састанак на којем сте били у Ловасу са потпуковником Димитријевићем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нејасно ми је питање. То је састанак био на коме није био само потпуковник Димитријевић. Ја сам и пре тога имао контакт са потпуковником Димитријевићем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Свакако, али ти састанци где су били и ови други људи из села?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Састанак, ја овог другог јутарњег састанка се не сећам, а тог првог састанка се сећам и то је састанак на коме сам сигуран да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И то је једини састанак на којем сте, мислим?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тог дана, да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Даље, колико сам ја разумео, нисте имали састанака, а сада.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тог дана, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А 18.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа тог јутарњег састанка 18.-ог.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Управо то и кажем, значи то је једини састанак на којем је он био са тим представницима Ловаса, да кажем и Димитријевићем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја нисам рекао да је то једини састанак на коме сам био, већ сам рекао да се тог другог састанка не сећам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: На којем сте другом састанку још били, ако то није једини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је 18.-ог био неки састанак, после ових дешавања или?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: После тих дешавања, ја се не сећам да је био неки састанак, јер био, не могу да кажем да је било, али била је врло мучна ситуација после тог инцидента и мало хаотична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само овако разговора је било, а неких званичних састанака?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам само са потпуковником Димитријевићем разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да сте 18.-ог увече дали изјаву војној полицији око догађаја који су се дешавали тог дана на минском пољу, ако сам ја добро разумео. Тада сте рекли да сте отишли да дате ту изјаву, зато што сте прочитали шта је рекао Димитријевић, па сте због тога отишли да дате сами изјаву, иако Вас нико није звао. Да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није тачно, нисам рекао да сам прочитао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам разумео да Вам је неко показао неку изјаву и да сте, да кажем, већ јуче сте рекли децидирано да је Димитријевић већ тада почео да скида са себе одговорност и онда сте Ви као човек отишли да дате изјаву. Ја сам тако разумео, можда сам погрешно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико му није показао изјаву, рекао је да је чуо какву је изјаву дао Димитријевић, па је мотивисан тиме отишао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да је неко из те војне полиције или већ ко, рекао му како је Димитријевић дао изјаву. Добро, то је суштина. Да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А које је питање?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па, да ли сте Ви чули тог дана 18.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуче рекао, да је чуо, а како гласи Ваше питање?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Чули смо исказ Димитријевића који каже да је тек 19.-ог давао изјаву, односно није ни давао изјаву, него је одговорио на питања која су му поставили у смислу упитника. Да ли је могуће да то није било 18.-ог него 19.-ог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам тачно, датум може да буде споран.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте сигурни да је тог дана дошла војна полиција у Ловас и привела Влајковића и Јосиповића, одвела?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је тај дан или следећи, али ја мислим, ја мислим да је тај дан, али могуће да је и следећи, јер знам да су јако брзо дошли после тог инцидента, јер ипак је то била јако стресна ситуација за све нас, тако да, да ли се то десило 18.-ог поподне или 19.-ог, да ли сам ја баш тачно дао изјаву 18.-ог или 19.-ог, али мислим, то у крајњем случају постоји тај писани траг, али не видим у чему је проблем, односно у чему је питање.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да је Димитријевић обавестио Лончара о догађају на минском пољу. Да ли је Вама то лично познато или Ви мислите да је он обавестио Лончара?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је изјавио, ја сам само цитирао изјаву потпуковника Лончара коју је дао пред истражним судијом, ја то нисам знао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да је Димитријевић давао извештаје Лончару иначе, значи не везано за тај, него и раније да је давао извештаје. Да ли Вам је то познато или сте и то из списка сазнали?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Исти одговор као и претходни, то је изјавио потпуковник Лончар пред истражним судијом.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Потпуковник Лончар је изјавио да није ни знао да је Димитријевић у Ловасу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако изјавио, немојте да цитирате.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја мислим да је баш тако, али ја ако грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није, причао је он ко је долазио код њега, тај Лончар.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте неколико пута приликом Ваше изјаве да, поменули сте бележницу и рекли сте да то пише у бележници на пар ствари сте указали, па Вас ја питам сада, за те цивиле да ли је могуће да сте Ви погрешили што се тиче тих цивила, јер то у бележници не постоји, да се воде четрдесет, педесет цивила? Чак сте у изјави пред истражним судијом рекли, «пише Вам то у бележници, сами сте написали» и рекли сте

Димитријевићу «сами сте написали да водимо, да треба да водим четрдесет, педесет цивила. У бележници пише четири, пет водича.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам тај подсетник читао. Иако је мало нејасан, јер је фотокопиран, али то питање није се поставило као спорно у истражном поступку да то не постоји у бележници.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па, ако сте прочитали, вероватно знате да не пише тамо да се воде цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, с обзиром да је фотокопија, немамо оригинал бележнице.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам то читао позајмљујући наочаре плус 3 диоптрију од једнога у соби да бих успео да то дешифрујем, то су неки млађи момци покушавали који боље виде да прочитају, јер је јако нејасно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добар дан, господине Перићу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја бих хтео најпре да Вам поставим питање ради разјашњења. Ви сте рекли током истраге да нисте професионални војник. Такође сте нам саопштили да сте завршили школу за резервне официре. По мојим сазнањима након завршене школе за резервне официре, стиче се чин поручника. Ви сте у време релевантно за оптужницу били капетан. Можете ли нам додатно објаснити, како сте стекли тај чин капетана, односно како је дошло до одређивања тог чина за Вас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Обично унапређења иду у одређеном временском распону. Ја себе нисам унапређивао да бих тачно могао да кажем који су то основи и који су и који је тај период, углавном знам, добије, буде вежба једна у три, четири године, после три, четири године добијем да сам унапређен, уствари не добијем, него када одем на следећу вежбу, они ми кажу, е унапређен си, тако да стварно тај поступак унапређења ми није, али знам да отприлике иде у неким временским интервалима, рецимо, три, четири године од поручника до капетана, од капетана, до капетана прве класе можда четири, пет година, али стварно не бих могао то са сигурношћу да Вам тврдим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Желео бих да Вас питам конкретније, да ли сте завршили неки курс осим школе за резервне официре, неку школу још додатну, било неку обуку, да ли сте имали или је једноставно питање протекла времена до стицања тог чина?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам ишао на неке обуке по завршетку војног рока.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли можете да нам кажете, какве су то обуке биле?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је била, једна обука је била у Панчеву, то је обука диверзантска обука. Зашто сам ишао на ту, не знам, вероватно да се упознам како раде диверзанти, јер ја сам по ВЕС-у и у школи био за противдиверзантска дејства. И мислим да сам био на нека три, четири дана у Бубањ Потоку, али то је све било јако давно, мислим да је та обука била противдиверзантска обука. Сада, да ли је било три, четири дана или недељу дана, не могу тачно временског термина да се сетим те обуке.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих додатно да Вас питам, осим што сте, како сте изјавили, командовали противдиверзантским одредом Колубарско-подрињског региона, да ли сте у било ком периоду обављали неку дужност у Југословенској народној армији, неку другу дужност, неку другу обавезу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У Југословенској народној армији, не.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У војном одсеку неком, у војнобезбедносном органу, било шта да сте радили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ја сам био седам година запослен у општинском Секретаријату за народну одбрану, то је општински орган и радио сам на пословима стручног сарадника за одбрамбене припреме, али искључиво се односило за радне организације, друштвене организације, значи ван овога што је сада питање.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих да такође разјаснимо ако погледамо време које је релевантно за оптужницу, да ли сте Ви у том периоду били надређени старешина, односно први непосредни старешина овде оптуженог Радована Влајковића?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала. Обзиром на Ваше образовање и обуку коју сте пролазили или Ваше формацијско место команданта одреда, хтео бих да Вас питам, да ли сте Ви обучени за израду топографских мапа, односно да ли сте обучени да израдите једну топографску мапу која има уцртана кретања и правце јединице и тако даље, односно да ли знате да израдите војну мапу, врло просто питање?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могао бих да је радим, али не знам да ли би то било квалитетно и да ли би задовољило неке професионалне захтеве.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли је Ваш исказ данас да Ви значи знате да израдите војну карту, војну мапу, да ли је тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, нисам рекао да знам, јер у школи ја нисам цртао карту, бар се не сећам да сам радио тај део топографије.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Како бисте онда били оспособљени, како бисте могли онда да израдите такву мапу, ако то нисте имали такву обуку?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, зато што сам видео доста тих карти, а и кум ми је радио на тим пословима у војсци, па сам често о изради топографских карата разговарао са њим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Господине Перићу, реците нам, када сте Ви тачно први пут стигли у место Ловас, што тачније, што прецизније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, то смо чули, рекао је да је 16. октобра долазио да обиђе вод, а 17. октобра је дошао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Преформулисаћу питање, да ли сте пре 16. октобра такође били у месту Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, пре доласка 17.-ог, ја сам само 16.-ог био у месту Ловас.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала. Да ли сте Ви у Ловас било којом приликом стигли заједно са овде оптуженим Радованом Влајковићем? Да ли сте се заједно превозили камионом, да ли сте заједно стигли, истовремено?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: О ком датуму причамо?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Рекао сам било којом приликом.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: 17.-ог сам дошао са противдиверзантском четом и то сам рекао и Влајковић је нормално био са том четом.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих да Вас питам, овде колега Живановић Вам је поставио питање, колико пута је одржан састанак на коме је био присутан и потпуковник Димитријевић. Ви сте током истраге рекли, бићу, мислим да сам јако прецизан ако кажем, «три, евентуално четири пута»: Данас овде кажете да сте били на састанку на којем је био потпуковник Димитријевић 17.-ог уочи саме акције и дана када се одиграла та акција. Шта је од та два тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам оквирно рекао, јер се ради о састанцима који су били пре седамнаест година. Увидом у подсетник потпуковника Димитријевића видео сам да сам био присутан 17.-ог у 18 часова и 18.-ог у 8 сати и на основу тога сам и рекао да сам био на та два састанка, а да се сећам првог састанка, значи шта је било, а овог другог састанка чак се не сећам ни ко је био присутан, ни да ли је то само било, да ли је све спремно, иди на задатак или је био неки шири састанак, јер да сам нешто дуже био на том састанку, вероватно бих га и запамтио.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хвала Вам,, али ја бих Вас замолио да се не осврћете на бележницу коју сте прочитали, него да Ви по Вашем неком сећању и сазнању кажете, на колико сте Ви састанака били на којима је био присутан потпуковник Димитријевић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам и рекао да нисам сигуран, јер први пут сам изјавио три, четири, када те неко пита на колико си састанака био, аутоматски те наводи да кажеш да си био на више и да има неких сазнања да си био на већем броју састанака. Ја једноставно сада не могу да кажем, био сам на једном састанку, ако постоји материјални траг да сам био на два.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих да Вас питам, овај састанак на коме сте били присутни, где је био присутан и потпуковник Димитријевић, да ли је он одржан у вечерњим сатима, да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На који састанак мислите?

Адв. БОРИС ЗОРКО: 17.-ог пре саме акције која је изведена 18.-ог, значи дан пре акције?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се тог датума тачно када је почео састанак не сећам, али кажем опет, на основу онога што сам прочитао, да је био у 18 часова.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли ми можете рећи само, када сте Ви изашли са тог састанка, каква је била видљивост, да ли је пао мрак, да ли је био сумрак и тако даље, да ли се можете у погледу тога изјаснити, да ли се сећате тога?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја мислим, с обзиром да се дуго нисам задржао на том састанку, да није био мрак.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Говоримо о октобру месецу, значи састанак се одржава у 18 часова, да ли је било видно, да ли је био дан, сумрак или потпуни мрак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или се не сећате?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не могу да се сетим пре седамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све оно што се не сећате реците, не сећам се, било пре седамнаест година.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Покушавам да се присетим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, не можете тачно да се сетите?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, не могу да тачно да тврдим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро. Можете ли ми рећи, Ви сте током изношења Ваше одбране, поменули када сте ушли у ту канцеларију где је био састанак, рекли сте следеће, цитирам, «видео сам да су се двојица свађала, напета атмосфера, схватио сам да се ради о једном од мештана и једном од добровољаца». Мене интересује, по чему и на основу чега сте Ви ову особу идентификовали као добровољца, како сте Ви њега препознали да је баш у питању добровољац?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, мислим, да је својом опремом коју је имао на себи и мислим да је имао браду и да имао је при себи неко оружје које је, ја не могу да тврдим и сада тачно, али мислим да не спада у неке да није војно оружје, рачунао сам да сигурно ако он има оружје, да је он добровољац, сада да је овај цивил, односно представник неке власти, шта ће представнику власти оружје да носи са собом.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, ако сам у праву, Ви сте њега идентификовали према наоружању које је он том приликом имао. Да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, према изгледу, према томе он је нешто спомињао неке његове људе добровољце. Ја сам чуо да су се они свађали везано на релацији његових људи, значи говори његови људи добровољци и неко је нешто се замерио некеме. Стварно не знам разлог њихове свађе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли само још да кажете, какво је то наоружање он имао које сте имали прилику да видите?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећам се.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Али кажете.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Имао је пиштољ.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Кажете да је било необично, значи нешто је било.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Чини ми се да је имао неки пиштољ, али да то није овај био.

Адв. БОРИС ЗОРКО: А зар пиштољ није формацијско наоружање Југословенске народне армије?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Пошао сам да завршим, да није тетејац и није ми изгледао као шкорпион, што је обично у војном наоружању.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро, ја се више нећу даље задржавати на овоме. Реците ми следеће питање, на који начин се Ви упознајете са постојањем добровољачке јединице «Душан Силни» када стижете у Ловас, да ли Вас неко извештава ко њима командује, да ли су неком потчињени и слично томе? Мислим да је ово питање већ слично томе постављено, али молим Вас још једанпут да покушате да се изјасните у вези тога?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам одмах отишао код потпуковника Димитријевића и вероватно ми је он рекао да ту постоји јединица «Душан Силни», јер сада, ко ми је то рекао, не могу да се сетим. Могуће и када смо долазили, када смо се смештали у школу да ми је неко, да је неко од оног особља које је било

задужено за наш смештај, односно било је ту мештана Срба који су нам говорили где ћемо да спавамо, рекао, поред вас овде има још и «Душан Силни», а то сам касније на састанку видео да постоји, односно после сат, два, да је ту јединица «Душан Силни», јер је тада речено да ће они ићи са нама у ову акцију приликом издавања наређења.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сам у праву ако кажем да сте Ви имали прилике да видите њихове припаднике тог добровољачког одреда када сте стигли у Ловас, да их видите на неформалном кретању, у пролазу и тако даље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: После седамнаест година да ли сам их срео на улици или нисам, то а пре тог састанка, то не могу да знам, не могу да се сетим кога сам сретао на улици.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли знате где су они били смештени?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мислим да сам, а сада не знам да ли је то моје лично сазнање или сам прочитао да су били смештени прекопута школе у некој згради, али не знам о којој се згради ради, јер тамо никада нисам ни ишао, ни био, тако да ја лично не знам где су били смештени.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хвала Вам. Реците ми, да ли сте приметили неку недисциплину припадника овог одреда, неко неконтролисано отварање ватре, неко шенлучење или тако неко друго понашање које није дисциплиновано?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Изузев тог 18.-ог ујутру, што сам већ рекао, у том неком интервалу до тог 18.-ог ја нисам уочио никакво алармантно понашање, да сам видео да неко пуца из неког наоружања или не знам ни ја шта слично.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хвала Вам, само да разјаснимо, моје питање се односило на добровољачки одред «Душан Силни», нисам мислио конкретно на, када сам поставио то питање, на припаднике ваљевске чете, али.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам и одговорио за «Душан Силни».

Адв. БОРИС ЗОРКО: «Душан Силни»; добро, да то буде јасно само да разјаснимо. Хтео бих да Вас питам, Ви сте говорили о акцији извиђања шуме Бадњара.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ви сте рекли, сада ћу Вам цитирати дословце следеће «ишли смо камионом, када смо дошли до одређеног простора, мало ми је било», па сте ту застали, па сте даље рекли, «да ми јуримо без артиљеријске припреме, јуримо неку паравојску у шуми». Да ли се из овога што сте изнели у Вашој одбрани може закључити да Ви нисте до краја довршили акцију извиђања у рејону шуме Бадњара? Само одговорите са да или не. Да ли сте завршили то извиђање у акцији Бадњара, у шуми Бадњара према задатку који Вам је постављен, за који тврдите да је постављен, или га нисте завршили до краја?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, завршио сам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: До краја?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Колега Налић Вас је већ питао, ја ћу још мало додатно да покушам да Вас евентуално, да Вам освежим сећање, Ви сте поменули да је рађена нека папирологија у Вашем одреду, да сте имали лице које се бавило администрацијом. Можда ћу поновити питање, али реците нам још једанпут,

да ли сте писали било какав извештај о моралу, о редовном, ванредном догађају, о било чему, о стању у Вашој јединици за све време које сте били на ратишту или тврдите да нисте написали нити један једини извештај?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да одговорим? Ја сам то мало пре и рекао, да ли је ту било више официра, да ја никада пре тога нисам био обучаван за командовање одредом. Ја лично никакав извештај нисам писао. Они који су били задужени у својим ресорима као официри, вероватно су у оквиру својих задатака писали неке извештаје, кажем вероватно или можда су писали извештаје и достављали том референту за опште послове као неки писани траг. Али ја нисам проверавао да ли су они обучени за то или нису, јер сам рачунао да чим су постављени баш на ту дужност, да можда имају и неког већег искуства у томе од мене.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Сада бих хтео да се осврнем на једно питање које сте Ви изнели током Ваше одбране, председница већа Вас је питала, да ли је Влајковић одредио људе који би требали да обезбеђују затворе, мањи, односно већи, тачније на питање, да ли то командуете Влајковићу да уради обезбеђење, Ви кажете, «да, али Влајковић је имао навику да му ја то све кажем, па сам се трудио да могу да пошаљем људе који то могу да ураде». Данас сте рекли да сте наредили командиру чете да обезбеди затвор. Па сте такође на питање председнице већа рекли колико људи да ангажујете у тим затворима, Ви одговарате «рекао сам, наше људе обезбеђује командир чете на лицу места, процени колико људи треба, а за мањи објекат речено је четири, пет људи». Овде колико ја схватам из Ваше тврдње произилази да је Влајковић одредио војнике који су чували стражу испред затвора у задрузи. Да ли сам у праву ако кажем да сте управи Ви тај који је одредио војнике који су били стражари у затворима које помињете и да сте исте поставили на ту стражу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио стражаре, само реците.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Питање може да буде и краће, да, ко је одредио те стражаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио стражаре, Ви или Влајковић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да смо те стражаре када сам му пренео наређење, да смо заједно одредили ко ће да стражари. Ја сам већ навео да сам ја командовао том четом, да је он био мени заменик. Навео је да је он волео да се ослања, волео једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Али сам ја њему пренео наређење, значи ја нисам отишао и одредио војнике, а да сам њега заобишао у ланцу командовања.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сам ја добро разумео ако Ви, да Ви тврдите да сте Ви заједно одредили те војнике?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро сте разумели.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Заједно сте одредили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли да објасните, зашто су током истраге војници Вашег одреда конкретно Милетић Верољуб, током истраге 03. августа каже, «директно Перићево наређење, десет људи који ће иду да чувају

заробљенике. Ту смо се посвађали, рекао сам, нећу да идем, ја нисам дошао за то и изашао из строја». Даље бих Вам предочио изјаву, односно исказ Пребег Борисава током истраге, такође истог дана, који каже следеће: «дошао сам тамо, био је Дарко капетан, рекао је Киро, ноћас њих чуваш, немој неко да их малтретира, он је оставио тројицу војника и Марка неког по имену Четник».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, није тачно то што предочавате. Пребег Борислав је 03.08.2007. године рекао «по мене је дошао Влајковић или Јосиповић и рекао да треба да чувам мештане села Ловас у задрози».

Адв. БОРИС ЗОРКО: И након тога би требало да следи овај наставак, ако се не вaram.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се позовите на овај први део, а не да прескачете.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, у праву сте, да не идем ван контекста, али каже следеће, када је долазио тамо, Ви сте тамо и рекао је ово следеће и каже за овог Марка да је требао да кува кафу и тако даље. Шта можете да кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем, он и каже да Влајковић и он су заједно те војнике.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могу ли да Вас замолим за паузу, јер је адвокат успео да ме тотално поремети пре кључних питања, ако може пет минута пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 45 минута и биће настављен у 11 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 17 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Дарко Перић. Ево можемо да наставимо.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Господине Перићу, што се тиче ове теме, ја ћу Вам само поставити конкретна питања. Ко је одредио војнике ваљевске чете који су чували стражу у затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте колега одговор на то питање, рекао је.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате, па нећемо пет пута у транскрипту да уносимо једно те исто.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Господине Перићу, реците ми, када сте присуствовали састанку на коме је био и потпуковник Димитријевић, да ли је током тог састанка да ли сте приметили да се користи било каква топографска мапа?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте Ви у погледу те акције која је изведена 18.-ог везано за те винограде, да ли сте Ви израдили неку било какву мапу у вези те акције?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли нам рећи, да ли сте се Ви у месту Ловас било где кретали заједно са оптуженим Радованом Влајковићем, а при том мислим на време које претходи акцији која је изведена 18.-ог, односно акцијама?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Вероватно јесам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли објаснити то вероватно, да ли сте или нисте?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, он је мој потчињени, ја сам његов претпостављени у свим тим задацима које смо имали, сигурно да нисмо само седели у канцеларији.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Питам Вас да ли се конкретно сећате да сте се кретали са њим или не?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Конкретно се не сећам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, то је сасвим довољно, то је сасвим довољно. Следеће питање моје би било, Ви сте отприлике поменули али бих хтео да Вас питам, тачно како се Ви упознајете са тиме где се та ливада за коју кажете да је била минирана, налази? Да ли неко Вама показује ту ливаду?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам већ рекао да ми је објашњено на том састанку где је та ливада и да ћемо имати и водиче мештане који тачно знају зато иду, поред осталог и зато иду, да би ту јединицу одвели на локацију воћњака, односно винограда.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Значи, да ли сам у праву ако кажем да Ви нисте лично, непосредно видели тај простор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао неколико пута, да није, него само му је објашњено.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Хтео бих да Вас питам, у погледу начина на који сте Ви упознали своје потчињене, конкретно мислим на Влајковића, Јосиповића и командире водова, са тим простором где су се налазиле mine, да ли сте Ви њима само пренели оно што је Вама рекао потпуковник Димитријевић или је ту било још неке информације додатне?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На то питање сам исто јуче одговорио када ме је госпођа председница питала.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Да ли знате, да ли се из школе где је била смештена ваљевска чета, могла видети та ливада и простор где су се налазиле mine?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мислим да није могла да се види. Не знам са крова школе, али тамо где сам ја био, мислим да није могла да се види.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро. Можете ли нам рећи, у погледу те друге акције, значи поред Бадњаре, да ли сте Ви били упознати са тиме где почиње а где се завршава тај рејон у виноградима где је требао да се изведе претрес, изврши претрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бадњари није било, није рекао у виноградима, него је у шуми Бадњара.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Уважени суде, мислио сам поред Бадњаре, значи акција у виноградима, где почиње, а где се завршава, рејон где сте требали извршити тај претрес или претрага, већ шта је у питању?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: По наређењу претрес се врши у винограду, односно у том воћњаку, значи претрес почиње на почетку тог винограда и завршава се претрес на крају тог винограда.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте Ви лично видели тај виноград, односно тај рејон?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На то питање сам већ одговорио.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте Ви пре те акције у виноградима, извињавам се, прво ми реците, имали сте након одласка на састанак где је био потпуковник Димитријевић, након тога Ви одлазите у школу и одржавате састанак са командиром чете и командирима водова. Колико је трајао тај састанак са командирима чета и водова, по Вашем неком сећању?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Временски не могу да се сетим колико је трајао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте на том састанку Влајковићу или командирима водова саопштили неке оријентире или поменули неке посебно уочљиве објекте, а у вези акције која је требало да се изведе?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јуче сам на то питање већ одговорио тачно све шта сам им рекао, односно да сам рекао све оно што сам и добио кроз наређење.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Значи ли то да Ви нисте саопштили никакав оријентир, поменули никакав оријентир нити било какав објекат?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Какав оријентир?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Вама је познато свакако као кепетану шта значи оријентир, кажете, треће дрво лево, четврто дрво десно од ливаде или било шта, у том смислу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Али не знам сврху оријентира у тој акцији. На шта мислите конкретно да ли сам рекао проћи ћете поред посластичарнице и ићи неким путем или.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Па, конкретно мислим тако слично.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, то сам већ јуче рекао за кретање, дао сам оквирно где се налази тај виноград, као што ми је и речено и да ће са њима ићи мештани који ће их одвести тамо.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро. Можете ли нам рећи, да ли сте Влајковићу или командирима водова омогућили некакву таблицу сигнала или нешто томе слично?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Каквих сигнала?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Таблица сигнала, да ли Вам је познато шта значи уопште, извињавам се.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, али чему би служиле у овој акцији те таблице сигнала.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Као што сте рекли, ова акција је требала да се изведе командовањем у садејству.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У сваком случају, исправите ме ако грешим, у том случају је неопходно било да постоји таблица сигнала?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Или није?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ако се ради о већим формацијама и већем броју људи који се налазе на простору где не постоји контакт између њих и где они немају визуелан међусобни контакт.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, а можете ли ми рећи, на који начин је утврђена комуникација између Влајковића, односно командира водова и добровољаца, конкретно овог добровољца кога називате командант Јоца?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Влајковић је командир чете. У оквиру командовања четом, он само није курир и преносник мојих наређења, већ има и овлашћења у самом командовању. То су питања која су у надлежности самог командира чете и који процењује да ли треба или не треба нешто од тих радњи да предузме на самом терену.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Да ли сам у праву, а Ви ме исправите ако грешим, да је приликом изношења Ваше одбране, да сте тврдили да потпуковник Димитријевић, конкретно, да ли је Вас потпуковник Димитријевић када Вам је издао то наређење, обавестио да ли се у рејону винограда и где тачно у рејону тог винограда могу налазити припадници хрватске паравојске, колико их је, како и чиме су наоружани? Да ли Вам је пружио те детаље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Дакле, Ви ове информације нисте могли да пружите својим потчињенима, да ли сам у праву када то кажем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нисам, јер нисам ни имао, а и по оној претпоставци коју сам јуче изнео, ту се и није очекивало да буду припадници било какве паравојне формације која је претходну ноћ могућно одатле дејствовала.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хтео бих да Вас питам, ако можете да нам објасните, Ви сте јуче поменули да сте били цитирам «неки тампон у командовању између Димитријевића и Влајковића». Да ли сте пре изведене акције претреса терена 18.-ог, обзиром да тврдите да сте само преносили наређења Димитријевића, да ли сте се Ви обраћали Димитријевићу, извештавали га да је војска уплашена, да се противи, да се буни, да постоји било какав проблем у погледу извођења акције која је предвиђена за 18.-ти, а коју је наредио Димитријевић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам дужан да претпостављеног старешину известим о проблему који ја сам не могу да решим или који није у мојој надлежности.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, Ви сте решили тај проблем са војском, она више није била уплашена, да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да. Нисте питали само да ли је војска била уплашена, поставили сте друго, а сада сте само се базирали на то питање. Ја сам генерално одговорио на Ваше питање. Сви смо, јуче сам и рекао да смо сви били уплашени.

Адв. БОРИС ЗОРКО: То Вас питам, господине Перићу, управо због тога што сте у истрази рекли да бисте известили Димитријевића да је Влајковић одбио наређење, да би се на томе завршило, да бисте Ви отишли и известили њега, па сам зато ово питање поставио, ништа друго.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, да, јасно ми је.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли нам што тачније по Вашем сећању, објаснити и саопштити детаље у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао «да је Влајковић одбио наређење, ја бих команду пренео на заменика Јосиповића».

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У току истраге је речено да би отишао и рекао Димитријевићу. Можете ли нам тачно рећи, како су реаговали Влајковић и командири водова када сте им на састанку тог 17.-ог увече говорили о акцији претреса рејона виногради?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Саслушали су наређење.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли су том приликом имали било какав приговор?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У том моменту није било никаквог приговора, бар колико се ја сећам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја онда морам да Вас молим за објашњење и конкретно за оно што сте Ви изнели приликом истраге 30. маја. На питање истражног судије, он Вас пита конкретно, «да ли сте Ви имали неку опструкцију од стране Влајковића за извршење тог задатка». Ви одговарате следеће «ни ја нисам био да се изврши тај задатак, није био ни он, значи нико од нас није био да се изврши тај задатак, јер то је било први пут да моја јединица нека прави офанзивну акцију, први пут». На шта се ту конкретно мислили када сте рекли, није био ни он, односно да нисте били ни Ви?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да није био он, као да нисам био ни ја, ја сам изнео став, а опструкција подразумева одређену радњу која спречава да се изврши друга радња. То је био генералан став свих нас, тако да то не могу да сматрам као опструкцију, јер он није учинио ништа у смислу да то наређење не изврши или да било коју другу радњу, значи ја сам само изнео његов и мој став по питању било каквог ангажовања јединице. И ја то не могу да третирам као опструкцију.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја бих хтео да Вам предочим исказ Саватић Томислава 03. августа. То је војник Вашег одреда, такође, који је рекао такође, сада ја да не бих цитирао баш све, а нећу бити некоректан, него ћу рећи следеће, «било мало расправе, шта знам, Влајковић није хтео, ови наређивали, шта ја знам, требало је да се иде у неку акцију, за акцију смо чули од војника увече у ноћ, војска међу собом причала Дарко Перић наређивао Радовану, Радован одбио то наређење»: Зашто би војска ово причала, да ли знате можда?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Морате ми појаснити питање.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Па, предочио сам Вам исказ војника Вашег одреда, он тврди да је војска причала међу собом да сте Ви наређивали Радовану, да је Радован одбио то наређење. Зашто би војска то међу собом причала, који је разлог томе?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам и јуче рекао на почетку, односно прекјуче на почетку свог излагања, да постоји манипулација са појединим сведоцима, јер исто тако постоји изјава потпоручника Јосиповића која негира да је Влајковић одбио команду, а која је дата у првој фази давања наших изјава.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Која је то изјава господина Јосиповића, можете ли одредити?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је изјава која је дата Војнобезбедносној агенцији.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Мислите на службену белешку добијену од грађана, али добро, да се не задржавамо на томе. Хајдемо ово следеће питање ће бити, да ли је тачно да на том састанку 17.-ог који претходи извођењу акције, на коме сте Ви, командир чете Влајковић и командири водова, управо Радован Влајковић од Вас тражи да се претходно разминира рејон за који се каже да ту постоје мине, односно да се има извршити претрес који је одређен за 18.-ти?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се уопште не сећам да је он то тражио, а и он је сам упознат да ми немамо ни стручна лица, ни да имамо могућности да то радимо и да није био циљ да се разминира терен, већ да се изврши претрес, јер сви, сва места на том простору су била заштићена минским пољима, постојали су пролази између њих, али у већини случајева тамо где је постојала могућност да се изврши напад на одређено место, односно могућност да се изврши захваљујући и конфигурацији терена, скоро сва су места била минирана и ми смо у Чаковцу имали и минирани терене око Чаковца, тако да само разминирање мислим, није било ни у мојој ни у његовој надлежности да донесемо такву, поготово што ни он ни ја нисмо имали, нисмо имали командну улогу у том месту да би могли да донесемо такву одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је уопште тражио то разминирање или није?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се уопште не сећам да је он то тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Господине Перићу, Ви сте данас, у истрази 30. маја такође рекли да не можете да се сетите, у Служби за ратне злочине 29. такође, маја 2007. године, међутим, у истражном поступку 30. октобра 2007. године приликом суочења, Ви кажете следеће: «није тачно, ти си Влајковићу, ти си тражио нека транспортна кола за разминирање, што нема ни командант дивизије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Шта је тачно од свега што сте рекли?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам да ли сам баш тако рекао, али и ако сам рекао, то је било приликом суочења, када је он тако нешто и поставио.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Па бисте то потврдили.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Али ја не могу да се сетим да је он то поставио питање, јер ту имамо много ствари које се нису десиле, а та питања су постављена.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли ми рећи, ко је ујутру 18. октобра постројио припаднике ваљевске чете пре одласка до задруге?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Поручник Влајковић.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте сигурни у то што тврдите данас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, сигуран сам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја нећу да трошим пуно времена суда и колега овде, али бих хтео да Вам предочим на пример исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавала сам му ја исказе тих војника и рекао је ово што је и данас рекао и што је рекао и раније, да се манипулисало са сведоцима у истрази и да су саслушавани само војници из Првог вода, да ли сам добро разумела?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Изузев једног.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли покушати да се сетите, како сте се обратили војницима, да ли сте се обратили војницима који су били постројени за које кажете да је Влајковић постројио ујутру 18.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није ни био ту, него да је отишао пре њих у задругу, према задрузи.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро. Да ли сте уопште ступили са неким од добровољаца из одреда «Душан Силни» приликом Вашег боравка у месту Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта да ли сам, нисам Вас чуо, извините.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Уопште контактирали са неким од добровољаца одреда «Душан Силни» док сте били у месту Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Са ким?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам му надимак, «Аждаја».

Адв. БОРИС ЗОРКО: Како сте са њим ступили у контакт, ко Вас је упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је и то да су ишли у акцију Бадњара и да је на тај начин.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ми је наређено да и он иде са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, дајте, немојте се понављати са питањима.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Покушаћу, уважени суде, да будем што краћи. Поменули сте више пута команданта или командира Јоцу. Можете ли да нам опишете, како он изгледа физички, његов физички изглед?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Командир Јоца, ја њега не могу да се сетим. Ја чак нисам сигуран, сада нисам ни сигуран да ли смо се уопште и тамо срели, тако да нормално не могу ни да га опишем, а и да сам га видео, после седамнаест година, тај контакт и ако је постојао између нас двојице да смо се срели, пре него што сам ја кренуо у Бадњару и да је он дошао у школу и да смо се срели, то би било минут времена разговора и после седамнаест година описати некога, мислим стварно, не би било нимало могуће, бар мени.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сам у праву да сте Ви тврдили да сте рекли њему и Влајковићу да ће да у садејству командују?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ расправљали, ја сам му предочавала и једну и другу изјаву.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро, бићу конкретан. Колико сте дуго Ви били у разговору са командантом Јоцом дана када је изведена акција 18.-ог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да сам и то рекао, да и ако сам био са њим, ја се не сећам како је дошло до његовог контакта са Влајковићем, да ли је прво контактирао мене па Влајковића, или смо га ми контактирали, ја се тога не сећам, али сигурно тај наш контакт није могао да траје дуже од пар минута, јер ја сам имао своје обавезе да се припремим за одлазак на Бадњару.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте Ви са командантом Јоцом разговарали о томе шта је задатак тог дана у виноградима?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Командир Јоца, мени је предочено да је он командир, не командант, ја са њим нисам разговарао јер он је сигурно, чим је ту био, он је добио задатак од свог претпостављеног.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хоћу да Вас питам, да ли у војсци постоји појам консултација, консултовање ако постоји, где то постоји?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Консултација?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није ми познато да званично постоји између официра појам консултација.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, шта сте Ви конкретно рекли овом добровољцу пре саме акције, тачно, што тачније нам реците?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам рекао Влајковићу, јер је сасвим нормално да и ако иду војници и ако иду мештани, као водичи и ако поручник треба да се ослони на њих, да он мора имати комуникацију са њима. Значи да се консултује са њима о правцу кретања. За мене командир Јоца је био припадник добровољаца неоружаних снага. Ја нисам могао да кажем Влајковићу да му он командује или да му наређује или овај да може њему, већ сам рекао једноставно да се консултују и да заједнички ураде ту акцију у циљу да се она обави без икаквих проблема, да се не деси ово што се десило у принципу, а нисам ни очекивао значи да се то уради, са што јачим безбедносним мерама и да све буде у реду. Значи, у том смислу сам ја то рекао Влајковићу.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Вас је и уважени колега Мрдак питао током истраге, пошто ни њему није била јасна та комуникација између Вас и тог некаквог Јоце. Он Вас пита, «да ли сте га упутили на Вашег старешину, једног, другог, са ким треба да се упозна, са ким да се договори»: Ви кажете овако, «да Вам кажем, у подсетнику господина Димитријевића у припреми за издавање тог наређења, стоји да иду из «Душана Силног» и командант Јоца, тако да сам ја тако и сазнао да је он командант те јединице и верујте тада сам мислио да је то сасвим нормална јединица»: Шта је то за Вас нормална јединица?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нормална јединица мислио сам да код њих постоји класична хијерархија организованости јединице, међутим, кроз истражни поступак сам схватио да се ради о неке две или три групе већ не знам које и да између њих не постоји, бар тако сам кроз оне списе које сам добио, схватио да

не постоји комуникација, да не постоји надређени, да не постоји у том одреду или чети «Душан Силни» не постоји главнокомандујући. Тако да једноставно они су ми деловали као по оним изјавама, као неке независне групе, а под једним називом. У том смислу сам мислио нормална јединица.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Даље кажете, ја ћу сада да се надовежем на ово што сам претходно рекао, када сам цитирао, «тада сам мислио да је то сасвим нормална јединица, само што не представља оружане снаге». Шта за Вас представља оружане снаге уопште?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: За мене је појам оружаних снага била моја јединица, они су били добровољци.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Вама је као резервном официру свакако познато да и добровољци могу бити укључени у оружане снаге?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекли сте укључени, баш тако.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Укључени, укључени.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, и ја сам имао у шабачкој чети двојицу или тројицу добровољаца који су били укључени у ту чету и били су под командом својих старешина, никако самостално.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли ми разјаснити такође везано за ово лице које се зове командант Јоца, Ви сте у току истраге рекли следеће: «Дословце знам да сам рекао и њему и Влајковићу да се Влајковић консултује са њим, јер нема довољно искуства, јер нико од нас и није имао довољно искуства». Такође кажете, «ја сам рекао њима двојици да у садејству командују, без обзира што је приоритет команде на Влајковићу, јер Влајковић нема никаквог искуства у тој акцији».

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Даље сте 30. маја на питање судије Дилпарића, који Вас пита следеће: «Просто питање, да ли је Вама познато да ли је тај Јоца који је сакомандовао са овим Влајковићем, знао за постојање минског поља или није», Ваш одговор је «не знам, ја са њим нисам разговарао».

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, о минском пољу.

Адв. БОРИС ЗОРКО: На шта сте мислили тада, можете ли то да нам објасните?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На минско поље.

Адв. БОРИС ЗОРКО: На минско поље, добро. Господине Перићу, да ли сам у праву ако кажем да сте Ви могли да издајете, односно да сте издавали наређења припадницима одреда «Душан Силни» у месту Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Часни суде, не видим основ за одбијање овог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он икада рекао да је издао наређење неком из «Душана Силног»?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте, ево преформулисаћу питање, да ли сте издавали наређења припадницима или појединим припадницима одреда «Душан Силни» у месту Ловас?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада, ја сам рекао да сам ишао на Бадњару и да је са мном ишао «Аждаја» и да су, тај како га зову, «Аждаја» и још двојица

добровољца. Том операцијом сам ја командовао, с тим што су ту били водичи, али значи ја сам ту био главнокомандујући. С обзиром да ми нисмо имали никакву радњу сем одласка докле су нас водичи довели и повратка, то неко може да третира да сам им командовао. Али ван тога, никада.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли те добровољце сматрате цивилима који су били са Вама у тој акцији у Бадњари?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли те добровољце.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не чујем баш најбоље.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Извињавам се, бићу ближи микрофону. Да ли те добровољце који су са Вама били у акцији Бадњари, сматрате цивилима?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, сматрам их добровољцима.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Сматрате их добровољцима, да ли је тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, па цивил није наоружан.

Адв. БОРИС ЗОРКО: На питање уваженог колеге Мрдака, 15.октобра сте на питање, односно цитираћу шта је колега Мрдак питао, рекао је следеће: «Упознати сте са изјавама Ваших поручника и потпоручника да су они практично били само са својим војницима, значи да нису командовали и да нису руководили и да је та команда пренета на неку од ових из «Душана Силног». Да ли је то било могуће», Ви изјављујете следеће: «Војнички, да неко командује цивилима, да командује оружаним снагама, је немогуће». Можете ли то мало да објасните?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могу. Теоретски је немогуће да цивил командује оружаним снагама. Практично је могуће, јер по неким мојим сазнањима која су се ту дешавала, на основу онога што ми је рекао Влајковић, да је комплетно кретање те колоне, њено скретање лево и све до тог минског поља, да је неко од тих водича одређивао, тај правац и да он фактички по ономе што је он мени рекао, није се питао уопште за то кретање колоне, ни ко ће да буде где ни распоред, скоро ништа. Тако да практично, ја мислим да сам то и рекао у истражном поступку, да ми се чини као да је изгубио ту командну улогу у целом том дешавању.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја ћу Вас прекинути, ја сам Вас само питао да објасните ово, војнички да неко командује цивилима, да командује оружаним снагама је немогуће, шта сте тада мислили под тим када сте то одговорили колеги Мрдаку?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могуће, теоретски је немогуће да неко добије званично од некога овлашћење да командује оружаним формацијом, а да је цивил, а да при том није можда министар или председник државе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Покушаћу да будем што конкретнији. Да ли су добровољци цивили или су наоружани, добровољци, да ли су они цивили или су оружана?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Они су добровољци, али не припадају оружаним снагама.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли су цивили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не би требало да буду цивили, јер имају оружје.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, нису цивили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Имамо цивиле који немају оружје, имамо добровољце, имамо оружане снаге. Мислим, ако теоретишемо сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ако имате још неко битно питање, немојте да се задржавамо на оваквим стварима, нису цивили, дакле, нису цивили. Да ли имате још нешто битно везано за Вашег клијента и да идемо даље.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Немам часни суде, то ће бити сва питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Имам једно питање за окривљеног.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се стварно извињавам, ја на лево уво не чујем, ако може мало гласније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Једно питање само, да ли сте за то време док сте били у Ловасу, значи 17. и 18. октобар, да ли сте издали било какво наређење Ви Радету Јосиповићу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не издајем дикретно наређења Раду Јосиповићу.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања, хвала.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од бранилаца, адвокат Гордана Живановић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја се захваљујем уваженом колеги што је мало пропустио и мог клијента кроз ову серију питања за господина Перића, али ја ћу морати да просто инсистирам на неколико детаља, па ћу замолити да усмери своју пажњу на оно што се дешавало на састанку, том чувеном састанку 17.-ог увече или поподне, када је планирана акција. Господине Перићу, ми смо дискутовали о томе и Ви сте у току ранијег поступка и Ви сте објаснили да сте када сам Вам предочила Вашу одбрану из истраге, да сте претходно прочитали то име Јоца, па споменули пред истражним судијом, дали објашњење да сте Ви име тог човека чули, па сте га у међувремену заборавили, а онда сте из бележнице прочитали, па се сетили. Да ли је то тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Него како, господине Перићу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нисам рекао да сам из бележнице икакве прочитао његово име.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Подсетили сте се када сте читали бележницу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нисам рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу наћи, да не губимо сада време, наћи ћу па ћу Вам предочити то што је везано за моје питање. Е сада бих Вас замолила, само да ми кажете, да ли сте на састанку 17. октобра увече чули име командир Јоца?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од кога?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Од потпуковника Димитријевића.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У вези са чим?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да иде, да ће предводити добровољце и да иде и он са нама.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То Вам саопштава само Вама као информацију?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Он то мени не саопштава као информацију, већ ми даје наређење и појашњује ми наређење са киме идем и ко командује добровољачком јединицом.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пошто се на том састанку, како рекосте, налазе нека лица за која Ви претпостављате да су представници неких добровољачких формација или већ «Душана Силног».

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се претходно води разговор између Димитријевића, господина Миодрага Димитријевића и тих људи око тих добровољаца, да ли неко тражи од неког те добровољце, да ли неко нуди неком те добровољце?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не бих рекао да су приликом издавања мог наређења, јер ја сам мало касније дошао, да су се они пре издавања наређења предамном нешто консултовали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А пред Вама да ли се нешто консултују?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада сам рекао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Када сте ту Ви?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, јер ја сам добио наређење и отишао одатле.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Отишли одатле?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Никакав се разговор о Јоци не води, да ли је тако пред Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је споменут Јоца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, не мислим, између присутних, само то, потпуно сам прецизна. Господине Перићу, ујутру 18.-ог рекосте да је договорен био састанак Вас и тог капетана Јоце негде на том неком зборном месту, испред школе, задруге или већ не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао о командиру Јоци.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите, да о командиру Јоци.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А питање је, које?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како сте се нашли са њим, где сте се нашли?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам рекао да се стварно тога не сећам, јер када размишљаш о догађају који се десио пре седамнаест година, некада неки детаљ може да ти се и деси и да помислиш да се десио, или није. Ја нисам сигуран, чак ни у овом моменту нисам сигуран како се одиграо тај сусрет и да ли се уопште одиграо. У једном моменту сам био скоро сигуран да се одиграо. После тога прочитам Влајковићеву изјаву да се није одиграо. И онда сада почињем да сумњам да ли се стварно одиграо или није. А то је било у оном периоду када сам ја мислио да Влајковић износи онако како се све и десио. Онда одједном дођем у неку дилему, тако да ја не могу сада тачно да тврдим да ли је тај командир Јоца дошао пред школу, да ли је ушао у школу или је једноставно био пред том економијом, па када је јединица отишла тамо,

само једноставно се прикључио у тој економији, стварно више не могу да будем сигуран.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, можда га нисте ни видели господине Перићу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, могло је, постоји та могућност, али стварно не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли мислите да је онда паметно да Вас питам, да ли се сећате његове гардеробе?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се не сећам ни њега.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате да ли је имао неких чинова на себи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, не сећам се ништа што је везано за њега.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате да ли је говорио са неким акцентом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећам се ничега.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се. Да ли је имао нешто на глави, капу, качкет, шубару, шлем?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Госпођо, рекао сам да се ничега не сећам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала лепо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Чак и рогове да је имао не могу да се сетим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е сада будите љубазни па ми кажите, да ли је Ваша војска имала капе, шлемове?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Имала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То сам већ одговорио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То јутро господин Влајковић је имао шлем на глави?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Војска је имала шлемове.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Да ли је Ваша војска имала чинове на својој одећи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није се знало ко је шта по чину?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знало се, само нисмо истакли чинове.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како се знало, господине Перићу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, војници знају ко им командује.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То знам, али како објашњавате чињеницу да цивили препознају чинове?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па и не могу да препознају. Могу да дођу где је та јединица и да питају прво ко командује, ко је, ко командује јединицом, командир вода, командир и уосталом када се војска построји, јасно се види ко стоји испред ње и ко командује, ако је дошао приликом постројавања пред школом.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу опет опреза ради, ако ми веће дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пошто се не зна да ли се срео господин Перић са Јоцом или не, да поставим питање, да ли је господин Перић рекао Јоци за минско поље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа Вас не чујем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је господин Перић рекао Јоци за минско поље, то јутро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, одговорио је.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја чак и да сам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па не знам судија шта је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре је причао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Знам, колеги је рекао, али сада пошто се појавило ово да можда и није се видео, ја не знам судија шта је одговорио, знате, просто због тога. Јер, знате, овде се игра са именима, надимцима, пуно Милана, пуно Јована, пуно Јоца, знате, пуно Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш пуно тих Јоца, немојте тако.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па, добро, просто за мене је и два довољно, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек да у вези тог минског поља не зна да ли је овај човек знао за минско поље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јуче сте господине Перићу, опет ћу поставити једно питање по цену да ме веће одбије. Јуче сте објашњавали у својој одбрани да Вам је јако чудно да су Вас неки добровољци препознали тамо, да стојите на некој веранди и гледате у то двориште задруге, како је могао баш неко Вас да уочи између тридесет или четрдесет људи присутних тамо и великог протока људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем ја то питање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу да питам, по ком основу господин Перић претпоставља да се упознао са капетаном или командиром Јоцом код тог великог протока људи, а не знају се, нису се видели тог дана, тог јутра, 18.-ог ујутру?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам и малопре Вам рекао, да је могуће да је он пришао мени, да је могуће да је пришао Влајковићу, јер то што нису носили чинове, ипак смо ми били једнообразно обучени и моја војска није могла да се шета по Ловасу без одређеног задатка, значи или су се кретали организовано са старешинама у групи, или су били искључиво у школи. Поготово што од момента доласка до момента овог трагичног инцидента је прошло врло мало времена да они једноставно нису били ни способни за тако нешто. Тако да ја не могу, то је већ претпоставка коју ја не могу да кажем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Судија, само ћу замолити да предочим ако ми Ви дозвољавате, записник из истраге од 15. октобра 2007. године, то је страна 90 транскрипта обележеног у горњем углу 1794/93. На моје питање и цитат транскрипта са стране 158 цитирам «колоном је командовао капетан јутрос сам прочитао да се зове Јоца, па Вас зато сада питам», то је наставак мога питања, «да ли сте знали» и тако даље, Ви дајете на страни 91 следећи одговор који је транскриптом констатован «па, то сам појаснио, то сам објаснио. Ја сам пре знао, значи у том моменту сам знао да се

зове Јоца, када се све то дешавало. После шеснаест година његово име ми је нестало из сећања и када сам прочитао у изјавама у мојој изјави, коју сам тада дао, а не смем да користим, име Јоца, ја сам се сетио да се човек зове Јоца». Значи, у том смислу Вам постављам питање, да то нисте прочитали те изјаве, да ли бисте се сетили како се човек зове?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не бих се сетио, Ви сте, госпођо малопре мени поставили питање да ли сам у некој белешци прочитао његово име. Ја белешку нисам споменуо, већ изјаву. А то је изјава која не сме да се користи колико сам обавештен у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте пре овог Вашег казивања код истражног судије 30. маја 2007. године, пошто сте тада помињали Јоцу, да ли сте пре тога негде добили неку изјаву или прочитали да је неко Јоца, Ви сте код истражног судије спомињали?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И каже, судија, «то сам прочитао јуче», па управо је у том смислу и моје питање било, 30. маја 2007. године.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мени је предочена била моја изјава коју сам дао Војнобезбедносним органима приликом саслушања у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада другачије причате.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А шта сам рекао супротно? Хоћете ми рећи шта сам рекао супротно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли јуче, када смо били на овом претресу, да сте први пут ону изјаву органима војне безбедности видели кроз ове транскрипте. То значи после саслушања код истражног судије, да сте после тек видели, добијали транскрипте?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тачно, тачно тако, ја сам рекао да ми је предочена, ја сам добио те изјаве, а тада ми је само речено и прочитано, нисам имао у рукама и није ми све прочитано из те изјаве, већ само неки детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Просто судија, ако је значи то читано, добро, отом-потом, то ће веће да цени. Ја бих Вас само замолила, рекли сте да сте током поступка добили фотокопију бележнице коју је господин Димитријевић Миодраг водио током ових дешавања и да сте ту читали шта је написано у тој бележници.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да се име Јоца тај везано за ту акцију, спомиње под датумом 18.10.1991. године у току преподневног састанка у тој бележници, а Ви сте ми објаснили да сте чули вече пре гога?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сада напамет не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно да се спомиње у току преподнева, него поподне.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, ја ћу судија да Вам предочим у ком смислу. На записнику од 15.10. господин Димитријевић чита пред истражним судијом комплетно ту своју бележницу коју има код себе колико сам ја разумела у оригиналу, а судија има у фотокопији, па упоређују оно што господин Димитријевић има код себе са фотокопијом, јер је фотокопија у

лошем стању. И сада ћу ја судија, само да нађем страну, ево га, ја мислим да је то то, не, није, побркала сам, то је ово овде, страна, да ли имате времена да сачекате, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам времена да сачекам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то што Ви причате: «не помиње се уопште у његовој бележници Јоца нигде».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ево сада ћу, судија, да Вам тачно нађем, па да просто не будемо, значи везано је за страну 35, одвојила сам ја те папире, али и лепо сложила, да бих могла да Вам предочим, али нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за одлазак на ову акцију у бележници.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ево га, судија, 110.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, у бележници се помиње Јоца: «Бата и Ступар ће да изаберу неколико својих најбољих људи (Јоца)». То је на састанку у јутарњим часовима 18. октобра.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године у 8,30.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја кажем да се Јоца спомиње у бележници господина Димитријевића, на јутарњем састанку 18. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте помињали чини ми се 17.-ти.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не, не, а господин Перић је истакао да је са тим именом, презименом, наређено му да ће дејствовати 17. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас разумела да сте помињали 17.-ог ујутру па сам зато реаговала.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извињавам се и ја, због овог што сам листала, одвојила сам али ето, па само у том смислу сам желела да питам, да ли остављате могућност да је то било можда 18.-ог ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, с обзиром да се у тој бележници у јутарњим часовима помиње Јоца, да ли дозвољавате могућност да сте били у јутарњим часовима или.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да се тада први пут спомиње то име, судија, значи да се не спомиње 17.-ог, оно име које се није сетио, па можда се сетио, да видимо, да ли је бележница ваљана или није, па да ли је име добро, да ли је накадно дописано.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја приликом давања изјаве прве, ја нисам ни знао за постојање те бележнице, тако да то што командир Јоца се не спомиње на том састанку увече, не мора да значи да је, односно не пише у бележници, не значи да није био споменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада не могу дефинитивно да тврдим да ли је био споменут у јутарњим или, али вероватно је био споменут чим постоји, фигурира као у том наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања, пошто господин каже да се не сећа да се са њим срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, има ли даље још питања? Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја Вас молим значи да ми не одговорите на основу списка, него на основу сећања. До догађаја на минском пољу у Ловасу, да ли сте користили израз «живи штит»?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могуће да сам га користио. Тешко је после седамнаест година сетити се терминологије коју си користио у том тренутку.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ако сте користили, не знам како да схватим Ваш одговор, да ли, могуће да сте користили. Ако је могуће да сте користили, у ком контексту сте користили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је сада претпоставка.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Госпођо судија, не знам како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрецизно Вам је питање, када користио, везано, тада у Ловасу, када?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја мислим да је прецизно. Ја сам га питала значи да ли је до догађаја у минском пољу у Ловасу користио израз «живи штит», ако јесте, у ком контексту? Не знам како да формулишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, могуће, могуће да га је користио. Да ли се сећате, у ком контексту?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, живи штит има један контекст. Милиционери на утакмици направе живи штит да навијачи не пробију терен, јер војска може да направи од цивила живи штит да не налете на минско поље или да можда не пуца снајпериста на њих. У принципу, ако сам га користио, то је глобални мој неки одговор на то, ако сам рекао то.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не, ја питам сада.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јер био је тај састанак на коме је војска мало била уплашена и где сам ја, ту је било стотину питања са свих страна, сада коју сам терминологију у сваком тренутку користио да бих им одговорио, јер тај састанак није био баш војнички, већ је био више неформалан.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да прецизирам. Да ли се сећате или се не сећате да ли сте га користили или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, могуће да сам га користио, ја једино могу да питам везано за ову акцију, да ли се сећате да сте спомињали живи штит?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, кажем, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, још једно питање. Да ли је «Душан Силни» имао одред у Ловасу, јединицу или чету?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И на то сам одговорио. Мислим, ја не знам њихову формацију, колико се сећам или можда је то да је четрдесет, педесет људи да је било ту њихових, али сам већ рекао да ми нису мало деловали војнички, јер није постојало јединство команде или слично.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, оптужени? Љубан Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам се надао, госпођо председнице, да ћете ме оставити задњег, па да први испаднем из вреће, оно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја очекујем, кратко ћете Ви да питате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А због тога, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас много помињао оптужени Перић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па нема зашто, али имам ја њега зашто да помињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дарко, реци ми молим те, да ли ти значи нешто име Прашчевић Милутин?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, не сећам се, мислим тог имена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знаш ли да постоји човек у Ваљеву који се тако зове?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Како?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прашчевић Милутин.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Брашњевић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прашчевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате, ако не знате, не знате да идемо брже.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не могу да се сетим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми молим те, Дарко, када сте ишли у ту акцију Бадњара, докле долазите, да ли сте ушли уопште у шуму, нисам добро разумео, јуче један одговор, данас други?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ја ни у једном моменту нисам рекао да смо улазили у шуму, већ да смо путем дошли на одређену узвишицу, брдашце, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш на том брдашцету, да ли је био неки виноград са кућицом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Откуд могу, па не могу да се сетим винограда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Значи, у сваком случају у шуму саму нисте улазили, неки су спомињали?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, уопште нисмо силазили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да сте наилазили, неки окривљени, да сте наилазили на остатке усташког логора, па зато то питам. По Вама, у колико сати сте се Ви отприлике вратили у Ловас и отишли тамо где се догодило то минско поље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја сам се на том самом месту задржао можда пар минута, пар минута. И колико сада, ја просторно не знам где се то тачно налази, колико је километара удаљено, вероватно Ви то боље знате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, у реду, у реду. Потпуковнику у то време, Димитријевићу, да ли сте до 12 сати поднели рапорт овај шта се догодило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За догађај на минском пољу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У колико сати сам му поднео рапорт, не знам, али сам му рапорт поднео.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је било до 12 сати?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам време, чим сам са минског поља, пошто сам се пешке вратио а рањеници отишли камионом, чим сам се вратио у Ловас од тог винограда, односно од тог минског поља, ја сам одмах отишао код њега. Колико је сати било, како могу да се сетим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А куда је, рекао си, куда је отишао камион?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, рањеници су стављани у камион.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, када су рањеници одвежени?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Куда су рањеници одвежени и када?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја мислим да су ови тежи одвезени у Шид, а ови лакши да су одвезени у неку кућу која је била као болница где је био неки доктор.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А ко је возио тај камион? То је камион са којим си ишао у акцију Бадњара, да ли је тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да. А био је ту још један камион је дошао у међувремену, али не сећам се који је. Мислим да није био мој, мислим моје војске.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знаш ли ти да су рањеници отишли тек после један сат у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, господине Деветак, када постављате питања, постављајте питања, немојте да одговарате на своја питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси сигуран ти да су ти рањеници одвежени тим камионом са којим сте ви ишли у акцију?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам одатле чим сам издао то наређење Влајковићу, ја сам одатле одмах отишао до Димитријевића. И тако ми је и речено да су неки одвезени у Шид, а неки одвезени у ту кућу која је била као пољска болница или већ не знам ни ја шта, да ли амбуланта или.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, буквално теби нису познати, није ти позната судбина ових рањеника и ко их је одвезао и када их је одвезао, да ли је тако? Издао си наређење, не знаш да ли је Влајковић извршио то наређење, да ли је тако, није те известио?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Он је мене известио да су ти рањеници одвезени.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, у сваком случају пре 13 часова си ти поднео рапорт потпуковнику Димитријевићу, догађања на минском пољу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, вероватно пре, али не могу да се сетим тачно у колико сати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Питам ово зато што он тврди да тек то после два сата је чуо од мене. Да ли је то истина, да му ти уопште ниси поднео извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не тврди, он тврди да сте сви заједно били на ручку, вас тројица.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А које си ми питање поставио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да се обраћате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питање је, да ли је, када си саопштавао потпуковнику Димитријевићу у то време наглашавам, потпуковник, после је унапређен због заслуга, овај, саопштавао шта се догодило на минском пољу,

да ли је то било за време ручка којем сам ја присуствовао заједно са вама двојицом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никада нисам ручао са Димитријевићем у Ловасу на неком ручку, можда смо јели у школи, у Чаковцу, или у некој или у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и прича за ручак неки у школи.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и прича да је ручано у школи.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, у школи смо се и хранили, јединица се хранила у школи..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у задрузи где је већ рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, није рашчишћено то, госпођо судија. Ја сам очекивао да ћете ме похвалити за добро постављено питање, морам зато још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту имамо око тог ручка, Ви сте причали да је било са Вељовићем, Димитријевић прича да је ту био Дарко Перић, према томе, не видим, Ви се стално на неким ручковима задржавате. Идемо даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, итекако је важно да се схвати, у моменту када сам ја говорио потпуковнику Димитријевићу шта се догодило, да је он већ био информисан о томе и да се правио блесав. Ако то Вама није важно, мени је јако важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, чули сте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: С његовом одбраном се ишло и на оптужницу. Одбрана је почела тада још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада више коментарисати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћемо у виду све те исказе, па ћемо ценити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бојим се, дуго ће трајати поступак, па се бојим да ћете заборавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваћемо и овог Вељовића, који, па ћемо видети ко је са ким ручао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дарко, јел могу ја да питам тебе, да ли се ти уопште сећаш мене и мог имена, да ниси то гледао телевизију, читао новине и дошао овде и тако даље, да не питам којим поводом, колико пута си ме видео, јер си тврдио да си.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На то сам све одговорио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље ко од оптужених има питања? Радојчић, имате ли питање? Добро. Девчић нема питања, следећи ко има, идемо сада редом, Димитријевић, да ли има питања? Има, добро. Господине Димитријевићу, само конкретна питања и оно што је везано за оптужницу, да се не понављамо. Да ли је у реду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, ја не могу већ да будем ускраћиван не знам ни ја колико времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете бити, али само да се не понављамо, јер доста тога смо већ питали, а Ви онако директно, конкретно, војнички.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Онда ми једноставно не дозволите да питам, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само да, таман посла.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, да, брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја управо од Вас и очекујем права питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Већ неколико пута сам ја ускраћен за комплетну одбрану и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ускраћени? Па, Ви сте пет дана износили одбрану. Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ви ми нисте лимитирали уопште по времену колико да износим одбрану. Да сте ме лимитирали, ја бих је можда конципирао другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали смо и правила службе и све, пређите на питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дозвољаваите ми да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете, слободно, ја сам Вам и рекла отпочетка да Ви можете да седите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перић тврди да је, овај, или Перићу тврдиш да сте преноћили у Товарнику када сте дошли комплетно из Ваљева. Да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Одговорио сам на то питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, госпођо судија, ја сам Вама већ рекао да ја сам њега страшно слабо чуо, страшно слабо чуо, интервенисао сам преко мог адвоката, ако је неко питао, ако је он то одговорио, ја то прескачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је да је преноћио у Товарнику.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да је преноћио у Товарнику?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесам, али сада ово испаде да он може и шест сати да мене испитује, јер није ништа чуо од онога што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, нема проблема, оно што је већ било.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу, где сте преноћили у Товарнику, да ли је то био објекат или је то било нешто друго?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам преноћио у напуштеној кући.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А где Вам је одред био?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Један део је био у некој заједничкој просторији, да ли је то била школа или не знам ни ја шта, али већина војске је била по напуштеним кућама.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Рекли сте како сам Вам ја наредио овај да са једним водом пређете у Товарник, а Ви сте повели са собом читаву једну чету. Да ли сте имали права на тако нешто?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам какво је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте погрешили када сте поставили питање, можда за Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из Чаковца у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погрешно сте рекли, рекли сте Товарник, па Вас није разумео.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И на ово питање сам одговорио да је тражена чета и да је чета дошла 17.-ог и то стоји у његовом подсетнику да треба да тражи чету да дође у Ловас.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Ја се извињавам, не идем можда баш по реду, зато што сам ово спремао овако, мало прескачући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не иду ни ови други.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си у Ловасу у школи одржао састанак са Трећим водом којим је командовао Плавшић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не видим зашто бих само са једним водом држао састанак, мислим, нејасно ми је питање тотално.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Обзиром да су се, госпођо судија, ја бих замолио да он мало јасније, гласније говори или намерно то чини или не знам ни ја зашто..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте гласније да би он чуо, да би Вас боље чуо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте у том убеђивању употребљавали и претње и називали их разним погрдним именима?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нисам им претио, ја мојим војницима не претим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте, односно тврдите, да Вам је речено да изаберете мало виспреније људе, да ли сте их изабрали за ту акцију, да ли сте их изабрали или сте их терали све комплет силом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте бирали ове војнике?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам, госпођо, али он сада прави квалификације, износи мишљење, ја њих терао силом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он никада није, то силом избаците.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Он не поставља питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви бирали тих педесетак војника који су требали да иду, пошто сте рекли да су из сва три вода?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја, то је, то је урадио Влајковић, јер ја знам да сам имао учешћа, да смо заједно у овом делу, али педесет људи отприлике је скоро пола чете, тако да је он то одредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте када Вас пита истражни судија три пута у току истраге, «ко је Ваш командант», Ви сва три пута понављате «мој командант је Ђокић». Да ли је то тачно?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То мора да се прочита шта сам ја ту изјавио, јер шта значи командант, да ли је мој командант на терену ту или је командант одакле потиче моја јединица.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислим, ја само напомињем шта Вас је питао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мислим, Ђокић јесте био мени командант, али је исто тако на самом ратишту сам сва наређења примао од Димитријевића што се тиче задатака, тих покрета јединица и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко Вас је довео у Чаковец?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Потпуковник Ћокић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте пре одласка у Чаковец, ишли на неко извиђање или нешто слично, ради смештаја тамо?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У Чаковцу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Чаковцу, да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас молим само да, ја Вас молим само да овај опет Вас молим да говорите мало гласније. Добијам утисак да намерно говорите тихо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Имате погрешан утисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, без коментара, идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Перићу, ко је тамо у Чаковцу, у Чаковцу и у осталим местима, где сте били ангажовани, а то је Берак, Томпојевци, Миклошевци, ко је одредио распоред јединица, која ће јединица где да иде?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Први пут чујем имена ових места које он спомиње. Једино и то сам изјавио где су ми биле јединице – Опатовац, ако се зове, знам да је на «О».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у овим местима нису биле јединице из Вашег одреда?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, први пут чујем та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У овим местима су биле, али није важно. Опатовац је дошао касније, када је заузето после два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада да одговарате Ви на питања, њега питајте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је теби и на који начин и на који начин указао на то да сам ја теби овај од одласка Ћокића тамо командант?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш која су документа потребна за рад једне радиостанице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам, нисам везиста.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да постоји преглед тајних назива код рада радиостанице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам да постоје шифарници приликом комуникације када се процени, када се процени да може да дође до пресретања одређених порука.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да ли знаш да се у плану рада у радиостанице уносе одговарајуће фреквенције на којима мора да се ради?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да постоји план, да постоји шема радио и жичних веза у којој су унете све јединице које су у тој вези и на том таласном опсегу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам и то.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако је Ваша радиостаница из одреда, то је «2/2 К», радила са овај позадинском базом у Шиду, ко је морао да Вам достави податке за рад те радиостанице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам имао командира позадинског вода у чину капетана прве класе и он је то комуницирао, као што сам већ и рекао. Ја ниједном нисам користио радиостаницу да би са неким комуницирао, тако да је то питање за њега, јер он је ишао у Шид и упознао се тамо и решавао та питања снабдевања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, упорно причате како је преко Вашег референта за опште послове могуће да је добијао неко наређење или тако нешто, међутим, заборављате да сте Ви.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја морам да Вас прекинем, ја никада нисам рекао да су преко референта за опште послове стизала било каква наређења.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или да он није, да он Вам није то предочио или да је тако нешто?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ни то нисам рекао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како је онда могуће да за нека наређења која су слата Вама, Ви не знате?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Која конкретно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, на пример, наређење за премештање, наређење за попуну, наређење све остало?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Стварно не знам о чему прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, пошто сте се Ви бранили да сте радиовезом добили ово наређење за њега за премештај у Чаковац.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То сам све рекао, да је он то наредио преко радиовезе. Да ли је он имао у Ловасу човека који је шифарником пренео његово наређење, па мој дешифровао и мени рекао, то нисам причао или је отворено рекао, нити знам, јер одељење везе има седам људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То наређење, ко је Вама пренео, везиста тај или како?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Везиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Везиста је чак изјавио, један од тих везиста да никада нисмо ни комуницирали, да ми нисмо позивали нити имали везу са неким ван наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знате да се овај ни на вежбама, не сме да употребљава отворени текст, у преносу било каквих информација или наређења?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Први пут чујем.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Колико ја знам, Ви сте капетан прве класе. Да ли знате да ли постоји разлика у чину или било каквом третману између капетана прве класе из резерве и капетана прве класе активног старешине?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не разумем питање, каква разлика.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли постоји у третману, рекао сам Вам, било каква разлика при позивању, ако обучете униформу, када обучете

униформу, да ли постоји разлика између Вас и капетана прве класе активног војног лица, да ли се другачије третирасте?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Званично, не би требало да постоји.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли не би требало или не постоји, господине?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Откуд ја знам, ја говорим о себи, немам искуства да знам како сви третирају резервне капетане. Неки их гурну по страни, а неки гурну у прве борбене редове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све је фактичко стање, да ли сте на то мислили, добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Фактичко стање?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Негде су били у првим редовима резервни капетани, а активни капетани седели у касарнама и делили бонове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кратко само одговарајте на питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Упорно понављате да нисте способни да изведете овај неке, односно нисте били способни да budete практички, да budete командант. Па нисте, навели сте да нисте били способни да изведете ову патролу да реализујете патролу, извиђачку патролу, то нисте рекли, али је изашло из онога да сте били неспособни за тако нешто.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање, господине Димитријевићу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако командири нису били способни да изведу извиђачку патролу и Ви са њима дискутујете целе ноћи, да ли је то било нормално да Ви не дођете код наредбодавца или налогодавца ако сам то ја био, и кажете «слушај човече, ови не знају то да ураде»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви под претпоставком постављате питања, нити је он рекао да му командири нису способни, нити је рекао да су целе ноћи дискутовали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је стално истицао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нити да су неспособни да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, одбија се одговор на то питање. Да ли имате даље питања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бунили су се, госпођо председавајућа.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могу питање? Могу ли ја да седнем, више не могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, посебно што сте рекли да имате низак притисак. Не можемо паузу, да раније завршимо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам Вам ја при издавању тог такозваног наређења на било који начин и икада за било шта претио?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, нисте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам Вас пожуривао да морате то да извршите или да нам живот зависи од тога уколико га не извршите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није ни рекао, зашто га питате то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја га питам, јер он каже да је он морао да иде у Бадњару тамо и да је журио да мора да пође у 10 сати у Бадњару, зато га и питам, зато што је тако рекао да мора, да је журио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављам да се војничка наређења морају извршавати.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Страшно је лицемерно када човек сам каже да је одбио да ми повери да командујем акцијом у виноградима и сматра да је задатак Бадњара тежи, да ме он тамо упутио и сада ми поставља таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље на питања.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ово прелази у малтретирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, нисам рекао да је тежи задатак тамо био, него је тај задатак био много лакши од овог другог задатка, јер и сам је Перић рекао да је он ишао да само извиђа, према томе, ако, не да извиђа, него да осмотри, ако је осматрач, ако је војник осматрач, онда он долази до неког објекта одакле може да осматра, посматра то, покупи се и врати се назад. Према томе, то је био лагани задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, склоните ми се са те акције Бадњаре, идемо на ову другу акцију, она нам је предмет оптужнице.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си изјавио, а јеси, да си стигао у Ловас када тенковска чета одлази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када тенковска чета напушта Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тенковска чета?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никада нисам изјавио да сам стигао у Ловас када је из Ловаса излазила тенковска чета. Тенковску чету сам срео много пре Ловаса, мимоишли смо се наша колона и њихова.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си у Чаковцу имао проблеме са исхраном и поседом хране?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Једино сам имао проблеме са својим командантом на ратишту.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нека ме прекине, бре. Да ли је у школи била школска радионица?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Немам појма о каквој школској радионици је реч.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си 17.-ог навече у школи у Ловасу разговарао са неким пре разговора са командирима о намери да идеш у извиђање?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, не, ја опет не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О каквом извиђању Ви причате?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек помиње да је то била акција претреса терена.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он може да прича госпођо што хоће он може да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо слушали и Вас, ми слушамо и њега.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претреса терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када му постављате питање, питајте га, не можете га питати оно што он није рекао. Он прича о тој акцији као акцији претреса терена, акција минско поље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли могу да добијем мало воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је било могућности да ти ову акцију такозвану, одлазак у минско поље, обуставиш, да је не извршиш?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не разумем у ком смислу да је обуставим, због чега, шта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако сам ти наредио, ако сам ти наредио такву каква јесте, да је на неки начин не извршиш?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, не знам, изгине ми цела јединица пре изласка на терен. Не разумем конкретно питање, у ком услову да је не извршим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, једноставно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да се предомислим за извршавање задатка или шта је. Мени када елитни официр, потпуковник изда наређење, који је обученији од мене и када изда одређену команду, није моје да ја процењујем способност таквог елитног официра и да ја процењујем да ли ја то треба да извршим или не, јер војска не функционише по систему да нижепретпостављени контролише вишепретпостављеног и да му анализира наређење. Према томе, могао сам да не извршим наређење, једино да се десило нешто драстично, али не самоиницијативно, већ одмах да Вас обавестим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како старешина поступа када има проблема у извршавању наређење претпостављеног старешине?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја сада не знам да ли сам у школи резервних официра одговара, нејасно ми тотално питање. Како старешина поступа?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како треба да поступи, како треба да поступи уколико има проблема са овај извршењем наређења претпостављеног старешине?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта пише у свесци, у књигама тим које смо читали, заборавио сам. Мислим, ја нисам осећао у том моменту да имам проблема са својим претпостављеним старешином када сам добио наређење.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Можда да сам у неким другим условима сам наређење добио, пренео га, наређење друго добио и извршио га за Бадњару, ја нисам осећао тада да постоји неки проблем, а ја сам што се тиче самог тог наређења које је спорно овде, које сам ја пренео због тих заробљеника, то сам јуче већ објаснио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сада си поново поновио «пренео». Перићу, да ли ти командујеш у одреду или командује неки Димитријевић у одреду?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Постоји разлика, мислим глупо је да ја као резервни, али пошто морам, није исто када ти добијеш наређење, па га пренесеш потчињеном и није исто када ти донесеш одлуку. Ја када сам дошао у Чаковац, ја сам донео одлуку где да се ко смести и где да се постави

обезбеђење и то је моја одлука и ја то нисам преносио већ наређивао. Ово сам ја добио наређење. Према томе, ја га преносим, јер то није моје наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу, ти си добио наређење наводно од претпостављеног старешине. Какав је поступак твој ако добијеш задатак од претпостављеног старешине? Шта си дужан да урадиш, јер ти командујеш са том четом и ти си одговоран за сваки покрет, за било шта, односно са тим одредом, за било шта ти си лично одговоран?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја сам исто урадио што сте Ви урадили, пошто сте Ви били одговорни за моју јединицу као мој претпостављени, значи, Ви сте мени издали наредбу, ја сам исто што сте и Ви урадили, издао наредбу Влајковићу. Значи, аутоматски сам све урадио оно што сте и Ви урадили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу, командант дивизије не конкретизује задатке, да ли си био дужан да издаш комплетну заповест твојим потчињенима, на основу онога што си као наредбу добио од мене?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја с обзиром да сам рекао да сам командант одреда био само два дана и дошао одмах на ратиште, ја сам исто тако пренео наредбу, сматрајући да ја као командант одреда не треба да конкретизујем ту акцију, јер се не ради о акцији у којој садејствује више чета из мог одреда, већ да командир чете на основу те наредбе, конкретизује, мада ту нисам ни видео шта има посебно да се конкретизује, јер проблем кретања је био решен са мештанима, проблем, следећа конкретизација је избор људства, што је педесет људи треба да иде то је остављено командиру чете, значи нисам видео шта је то још што би требало да се конкретизује, а што до сада није њима саопштено у погледу мера безбедности и остало, а што нису знали, јер тамо нико није рекао да се очекује непријатељ, тамо мени нико није рекао да постоје бункери, да постоји могућност да нас неко нападне, већ само да се изврши претрес, јер тамо да се очекивао непријатељ, не би се тенковска јединица пустила, већ би тенкови се ангажовали ако ту има непријатеља, у тој операцији. А тенкови исти ти тај дан када сам добио наређење, отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Рекао си јуче да си завршио школу резервних официра. Ја те сада питам, да ли си полагао правило службе у школи резервних официра?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: На то сам одговорио јуче.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то нисам чуо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, знате госпођо, може да прочита из транскрипата.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да се по правилу службе, то си код истражног судије си рекао једну ствар, када те је овај тужилац дословце питао овако «која се наређења не извршавају», одговорио си «ако је старешина пијан», па да ли знаш сада можда, која се наређења по правилу службе не извршавају?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам јуче рекао да нисам сигуран да правила службе третирају ратна питања, кажем да нисам сигуран, то је 1977. године сам ја ту књигу држао у руци, тада и никада више. Да не третирају ратна питања, а нисам се тиме ни бавио, јер потпуковник Димитријевић је активни официр и

сматрао сам да он познаје правило службе и Закон о народној одбрани и Женевску конвенцију. После четири године школовања, ако то није изучавао, како сам ја могао за седам месеци да изучавам у војној школи и није ми пало напамет да он може да донесе неку одлуку која је ван онога што је он четири године учио на академији, полагао испите, значи веровао сам му апсолутно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу, да ли неки луди потпуковник може да донесе неку одлуку и да је Вама саопшти, зашто Ваша глава Вама служи у овом случају?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То питање сам поготово тај опис схватио касније, а тада нисам. Веровао сам да испред мене стоји потпуковник официр, частан и моралан човек, веровао сам да ће тај официр тада када је издао наређење, да ће једног дана стати иза тог свог наређења и да ће тај часни човек стати пред овом говорницом и рећи, «ја сам командовао и као официр преузимам ту одговорност», а не да то говори тамо где није место, да је он командовао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Перићу, нисам Вас то питао, питао сам Вас, зашто Вам глава служи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље са питањима.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ово је већ вређање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да учињено кривично дело, да за учињено кривично дело непознавање закона не ослобађа одговорности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу, ако Вас је Ђокић одредио да будете у Чаковцу и одредио Вам је место, одредио Вам је борбени поредак и положај, да ли знате, ко сме да промени тај борбени поредак или да промени положај Ваше јединице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сме?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Онај ко га је променио, потпуковник Димитријевић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам Вам ја одредио тамо распоред у Чаковцу и у Томпојевцима, Миклушевцима и осталим, у Берку и тако даље?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја поново понављам да та села и имена не знам ни да ли су села или варошице, једино место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да му нису тамо биле из његовог одреда јединице.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам само у Чаковцу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како сам ја могао да преузем команду у Чаковцима или у Товарнику у присуству Вашег команданта да Вам ја издајем наређење за смештај и размештај Ваше јединице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја никада нисам рекао да је мене потпуковник Димитријевић у Товарнику, из Товарника довео у Чаковац и никада нисам рекао да је он било каква наређења мени издавао у присуству Ђокића. Прву наредбу његову коју сам конкретну добио сем неких у првих пар дана, неких опаски везано за обуку и за изглед војника, је била наредба за Опатовац и наредба да се пребаци у Опатовац једна чета, следећа је била да му дам један вод да се пребаци у Ловас. Следећа наредба је била да једна чета, мислим, понављам поново једно те исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте у Чаковцу имали проблема са средствима везе и са пуњењем акумулатора и сличним средствима у Чаковцу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам да ли смо имали, то је било у надлежности позадинског вода и командира његовог, он је имао и одељење везе и ако је имао проблем, вероватно га је решавао, јер ја сам свима наредио да ми се обраћају само за оне проблеме који нису у њиховој надлежности и које не могу да реше. Све остало што су они сами могли да реше, чак и да је био проблем а био решен, ја за то не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте знали да је радиоуређај са којим располажете намењен за везу са претпостављеном командом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам да је ико рекао да је искључиво само за то. Мени то бар нико није рекао да може да се командује, али подразумевало се пошто ја нисам имао ниједну, пошто сам ја командант одреда који је био са мном у том месту, да ми није за везу између мојих јединица, већ за везу са вероватно Шидом или Товарником или већ негде, од та два места где постоји тај центар везе или већ што је постојало, а што мени није познато.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли уопште знаш у чијој зони одговорности су размештене твоје јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио на то питање, рекао је да тамо у Хрватској, он то није ни знао, да је тек из списка овде видео да је то Друга бригада.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга пролетерска гардијска бригада.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Идемо даље.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: За Ловас, а за Чаковац ни сада не знам у чијој сам зони, јер је потпуковник Лончар рекао да то није његова зона, Друге пролетерске.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако је неко наредио, наводно ја, да вод у Ловас поведете, како сте смели да се усудите да упутите чету и ослабите борбени поредак јединица које бране ту територију тамо?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ви као мој претпостављени имали сте контакта са вишом командом и знали сте да ли је на том терену постојала могућност неких напада и имали сте сигурно те информације када сте донели такву наредбу. Самим тим, ја о тој наредби нисам имао потребе да размишљам, јер чим добијем наредбу од претпостављеног, ја не могу сада да размишљам кога је он контактирао, ко је њему дао наредбу и шта је све тој наредби претходило. Значи, мој претпостављени ми је дао команду и ја сам отишао у Ловас, исто као што сам ја Влајковићу дао команду да води у Ловас, а да он не зна да ли сам ја знао да ли то треба или не треба.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опет понављам, Перићу, ко је теби рекао да сам ја теби командант?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте суочење док се Ви смислите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Миодрага Димитријевића и оптуженог Дарка Перића на околност:

- *да ли је оптужени Миодраг Димитријевић оптуженом Дарку Перићу наредио да део његове јединице крене у претрес терена у воћњацима и да поведе заробљене цивиле ради заштите од оружаних дејстава и евентуалних минских поља.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните, господине Димитријевићу, окрените се према господину Дарку Перићу, чули сте ових дана његову одбрану. Најбитнији део његове одбране је да сте Ви наредили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да сте Ви тај који сте наредили и да сте Ви рекли да се поведу цивиле због евентуалних минских поља Хрвата и други разлог због оружаних дејстава претходних ноћи у том подручју. Окрените се један према другоме.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада теби Перићу тако нешто нисам наредио, те вечери је, те вечери сам само уочио могућност да се ствара једна шанса да се тај терен тамо извиди. Никада ти наредио навече ништа нисам, дословце тако. Никада, никада, само када је територијална одбрана, неко из територијалне одбране рекао да ће да претреса куће у долини, а долина је овај доле испод тог рејона, тада је мени овај синило да би ти могао да решиш питање извиђања тог дела тамо, али не воћњака, него ван воћњака тамо где је она шума, оно ниско растиње. То је од воћњака удаљено негде око триста, четиристотине метара. Воћњак је, за воћњак се причало упорно, да је миниран са овај распрскавајућим минама и да су распрскавајуће мине, причало се, да су распрскавајуће мине постављене као гроздови у виноградима. Значи, никада о томе није било речи, посебно, никада ниједном речју, ни ја, нити било ко да је рекао да се цивиле воде. Цивиле су само нека твоја измишљотина, или, пак, оно да смириш духове односно да убедиш ове командире да ће испред њих да ће бити сигурни и да ће испред њих да иду ови цивиле. То ти је то.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могу ли ја да кажем нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Причај.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Причај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Ви њему одговорите на ово.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Причај.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ако сам ја то измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону, али гледајте га у очи да би се то чуло.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ако сам ја измислио то, прво нормално би било да их поведем и са мношвом у Бадњару, цивиле. Друго, сви тврде да су добровољци из економије извели цивиле. Како су онда добровољци извели цивиле, ако сам ја то измислио. Следеће, дозволи, ја те нисам прекидао, пре осам дана, десет људи је чуло да си рекао, «ја морам да признам да сам командовао» и то у овом затвору.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сачекајте да он одговори.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је лаж, најобичнија лаж, то лажеш, то лажеш, о чему причаш, о небулозама неким.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, знаш шта, ако ти комплетну одбрану.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је лаж.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Засниваош на лажима, ја никада ништа нисам лагао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То тема није ове расправе уопште, то лажеш.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А није тема? А тада си хтео да признаш?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То лажеш, господине.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У твом подсетнику нигде не пише ништа друго сем да ти наређујеш и да си ти испланирао ову акцију.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У мом подсетнику пише оно што пише и што сам ти ја пренео, што сам ти ја рекао, ништа друго не пише ван тога.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није тачно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нити има цивила, нити има било шта, има само о томе да је минско поље, где је минско поље о чему сам ти рекао и навече.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Само да ја завршим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има и то. Шта имаш да завршиш да лажеш ту бре човече божји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, један па други. Реците Перићу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Потпуковник Ђокић је изјавио да ти је наредио да не изводиш никакве акције са нашом јединицом, три дана пре те акције.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, откуда ти то знаш?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па то има у списима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуда ти то знаш, да ли си то чуо негде?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Прочитао његову изјаву.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јеси ти то чуо? Човече божји, одакле ти то знаш, како ти то можеш да тврдиш.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Његова изјава постоји, госпођо овде у суду где је он изјавио када, коју је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада шта је ко изјавио, суочите се, вас двојица сте тамо били, није био.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Суочавам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То ниси чуо, Дарко.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ја сам то прочитао.

- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То прочитао си, прочитао си и Ћокић је.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Зашто ниси испоштовао његову наредбу и зашто си извео тако.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко си ти да ти то мене питаш, он може да ме пита, бре.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ко сам ја?
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко си ти да ти мене питаш.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам потчињени твој.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко си ти?
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И немам право то да те питам.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ти си командант одреда тамо, командант одреда, међутим, ти си радио такве ствари које једноставно командант одреда не ради и ти радио. Зашто су ти служиле оне рукавице на рукама са посеченим прстима?
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада си и то измислио. То је најлакши начин да.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није тачно, лажеш, брале, зашто не признаш да си наоружан са хеклером био, а са хеклером си био наоружан.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То је ортодоксна лаж.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ти и ја смо имали хеклере једини.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте се удаљили од минског поља и ових околности на које вас ја суочавам.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То чак ниједан.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочавам вас, ја сам издиктирала околности на које вас суочавам.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Страшно је то.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нема.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба и цивили, две ствари, наредба и цивили.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Страшно је како ти лажима покушаваш да мене дисквалификујеш да ја лажем. Прво, ниједан командир и нико није изјавио сем Вељовића, кога ја и не знам и који ме не спомиње, сем да ме је видео у пролазу да имам као да имам хеклер. Ти си се сада и тога сетио, као па имао хеклер. Јеси ти имао хеклер?
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ми се удаљавате од минског поља.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја сам имао, понели смо два хеклера из Зонског штаба.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не знам шта више њега да питам, када је он писмено потврдио да је он командовао и издао наређење. Ја не знам шта да га питам сада. А сада да слушам како лаже и измишља. Да је седео у челу, у изјавама постоји да си ти командовао и овим мештанима, Вељовић је изјавио када си ти дошао у Ловас, да си ти преузео команду.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није тачно, ти то не знаш, ти то не знаш.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А и Лончар, сви су изјавили.
- Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сви су изјавили, зато што.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја морам да се умешам, ово су изјаве, па има изјава и против њега, има сведока ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што ви бежите обојица од минског поља, изађите Николајидис да Ви поставите питања, па после имамо неке процесне предлоге да одлучујемо. Вратите се Димитријевићу тамо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли могу да седнем?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Малопре при суочењу си рекао пуковнику Димитријевићу да су добровољци извели цивиле 18.-ог из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније само, не чујемо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Малопре је рекао пуковнику Димитријевићу да су добровољци извели ове цивиле из економије.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, то сам прочитао у многим изјавама да су они извели из економије, ја то нисам видео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Исто он рекао на питање адвоката Налића, да си овим људима које си поставио у затвор, дао наређење да не дозволе да нико улази осим одобрења одговорног лица.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си им рекао, које је то одговорно лице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао сам да је то, да ми је речено да се налази у канцеларији у затвору, али ја нисам их ја одвео када су отишли одмах у затвор, нисам их ја одвео тамо, јер ја сам отишао до економије, а они су у међувремену поставили страже.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, они не знају ко је то одговорно лице?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, нашли су га тамо, сигурно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То је мишљење твоје, значи мислиш да су га нашли?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, када сам их обилазио, нису ми рекли да га нису нашли, већ.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А рекли су ти да су га нашли?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, нису ми рекли ништа, значи нема проблем, нашли су га.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је са тобом у Ловасу био и твој кум?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Ловасу, да ли је био са тобом и твој кум?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Када?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Ловасу 1991. године, 17., 18. новембра, када друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Октобра, да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мој кум је био у Ловасу као командир батаљона тенковског.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: За ово време с тобом?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тенковског, тенковског батаљона. Ја сам се са њим срео када сам дошао да обиђем јединицу и тада сам га први пут видео, били смо једно два сата, обишли смо ту јединицу и тада сам га први пут видео, били смо једно два сата, обишли смо ту јединицу заједно и ту смо се срели и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Ловасу или?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: У Ловасу, то је било 16.-ог, значи мој венчани кум је командовао тим батаљоном и ту смо се срели, били сат, два, ја сам отишао у Опатовац и сутрадан смо се видели, он је био на првом тенку, ја у првом камиону када смо се мимоишли на путу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је он тренирао бокс у Ваљевоу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никада, он је био рукометаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У твојој ближој околини, тамо у Ловасу, да ли је био неки Станковић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не могу да се сетим свих презимена војника.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када издајеш наређење, да ли после тога тражиш да ти поднесу извештај, шта је било, да ли су извршили задатак?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Можеш само мало гласније ако можеш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када издајеш наређење твојим потчињенима, овим, како се каже.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли после тражиш да ти поднесу извештај да кажу шта су урадили?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, да, Влајковић ми је рекао шта се десило, то сам већ рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да си издао наређење да овима у затвору, да чувају и да не дају никоме да улази и излази. Да ли су те обавестили да су одатле људи извођени и одвођени?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Када?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када су обезбеђивали тај затвор, где си их ставио?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ту информацију немам, ја колико сам схватио, зато је и помакнуто пређашње обезбеђење да би се ставила војска.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Док сте били тамо, док си ти?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, ја немам информацију да за време док је моја војска обезбеђивала, а то је било врло кратко, можда ни два дана, значи од 17.-ог.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су те обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, да ли је Ваша војска обезбеђивала и 17. октобра и 18.-ог?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не могу да се сетим да ли смо ујутру поставили или увече обезбеђење у затвору, у том малом затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је временски Ваша војска обезбеђивала затвор?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ми смо 19.-ог смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после овог минског поља, војска обезбеђивала затвор?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Тај мањи, говоримо о мањем затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мањи и већи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Већи није, јер ја колико знам, они су пуштени одмах после тога ови припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мањи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мањи не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није обезбеђивала?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте их обезбеђивала, али нису, ја колико знам нико није пуштен одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јер ја не знам који је профил тих заробљеника био у мањем затвору.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су те обавестили да 18.-ог послеподне је тај затвор био празан, да нису имали кога да чувају?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мали затвор?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А велики?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А велики?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада, велики, ја колико се сећам, они су пуштени људи одатле и да није била ту ноћ моја војска, није давала никакву стражу у економији. Ко их је пустио и у колико сати тачно, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти људи које си поставио ту на економији, да ли су могли без твог одобрења да дају неком тридесет људи?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Како мислиш да дају?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да узму и та притворена лица и да дају, дођем ја тамо и узмем.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Моји војници су држали стражу, ја сам већ рекао да они ту нису имали командну улогу у руковођењу тога, већ само као појачање обезбеђења и ту није био ниједан официр, ту су били војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам се оптужени Љубан Деветак обраћао са неком молбом да одатле издвоји тридесетак људи или било кога да издвоји?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам ту његову изјаву чуо, али је се не сећам, да ме је питао да издвоји, он је рекао да сам га упутио на потпуковника Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, немојте се позивати на туђе изјаве.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Длбро, кажите не сећам се и ту је крај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије на страни 14 си рекао за претрес Хрвата и одузимање упаљача, ножева, да си ти присуствовао томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присутни били том претресу тих мештана Хрвата у моменту када улазе у задругу?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Присутан? Ја сам дошао ту када је тај претрес већ трајао је, био сам присутан, али нисам се дуго задржавао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Где је то било?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја не чујем на лево уво.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Где је то било?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Где је тај претрес вршен?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја мислим да је на улазу како су улазили, да ли је ту са стране био неки сто, већ се и не сећам тога.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како онда кажеш јуче да ја измишљаам за 17.-ти да си ти одвео и твоји људи те у притвор, када су они тамо одведени 17.-ог и на улазу претресени?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја уопште не знам шта ме питаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није, нисмо му то ни предочавали, нешто друго смо му предочавали из Ваше одбране, да је саслушавао људе у задрузи и да је његов боксер тукао те људе, па је он то негирао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Он је код истражног судије рекао да је он присуствовао претресу, да су његови људи вршили претрес и да су проналазили неке ножеве и упаљаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То је значи било на улазу задруге и када су ти људи довођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, какво је сада питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је тачно да су он и његови људи те затворенике спровели у затвор?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Није тачно. Они су били када сам ја дошао под стражом неком пред тим затвором. Сада та стража ко је све био и ко је, ја сам мислио да они из неког другог места се ту доводе. Тек касније сам сазнао одакле су се они ту појавили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сам те добро разумео, за Деветака да кажеш да си први пут, да га се не сећаш и да први пут сазнајеш за њега на «Б-92» телевизији?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја то нисам рекао. Ја сам рекао да сам се сетио његовог имена у истражном поступку, а да сам се вероватно тамо са њим упознао, ако је био неко од тих руководилаца тамо, нисам, него сам се сетио презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, ако је био вероватно сам се са њим упознао. Да ли сте овог човека који седи овде у судници.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Њега лично по лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је био тамо?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: По лику и физиономији, по лику и физиономији, га се овако како је сада, не сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: По имену?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Али је вероватно био тамо, ако је био председник Месне заједнице или на том састанку, или.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: По имену?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: По имену, по презимену, уствари?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, по презимену?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам шта ме сада питате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: По презимену, од када знаш за Деветака?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам сигурно његово презиме чуо тамо, а сетио сам га се, то је било у полицији када су ме саслушавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Додуше, мислим да су ме чак и подсетили на презиме.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања, хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Дарка Перића и оптуженог Александра Николајидиса на околност:

- *да ли је оптужени Дарко Перић дана 18.10.1991. године стајао на тераси у дворишту задруге са оптуженим Љубаном Деветаком и оптуженим Миланом Девчићем, те*
- *да ли је истом приликом испитивао заробљене хрватске мештане, а његови пратиоци их тукли.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, то сам предочавала Вам, то је он изјавио за Вас. Суочите се са њим на те околности.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја кажем, тог 18.-ог да си био ујутру горе на тераси, на тераси горе лево има мала канцеларија, ту си седео ти и онај боксер. Овде једини ко лаже, то си ти, знаш. Има још један, али ти највише овде. Испитивали сте те притворене, онда сте их слали поред у кухињу, тамо су их други испитивали, и онда сте их бацали доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, само код овог суочења, гласније.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си лично са Љубаном поделио тај дан људе, које је Љубан узео, ти си дао те људе, Љубан је те људе извео, а ове друге си отерао тамо где си их отерао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Могу ја сада? Једини ти од свих, чак и заробљених, то тврдиш. Да ли ти је познато презиме Полак, Цоњак? То су људи који су били ту заробљени који дословце кажу, да ниједан резервиста није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу, не позивајте се на изјаве.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта да радим када лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивајте се на оно тамо што је било, на терену.

- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја му то и кажем да лаже.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на туђе изјаве.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како ти мени можеш да кажеш, човече, што ја не спомињем Јоцу тамо, хало, Јоца се није истицао, ти си се истицао. Ја Јоцу нисам видео.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, да ли ти знаш Јоцу?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Само одавде.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Одакле?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Одавде из затвора, Јоца се није истицао, тебе знам, ја сам спомињао не из ових папира као ти што стално цитираш.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, један па други, не могу обојица.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам изјаве давао по ономе што се сећам, тражили сте истину, онда причајте истину.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, ко је тражио истину?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сви редом, ено га Љубан први, тражили сте и онда причајте истину. Немој да измишљаш, ти си слушао наређење Димитријевића. Па Димитријевић ти је наредио да доведеш један вод, не ти да дођеш, него један вод.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ти сада знаш шта је Димитријевић наредио.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, знам, знам, сам си то јуче рекао. Кога си ти слушао, бре, никога. Ту шапућеш, ово, оно.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ти сада мене оптужујеш, ја тебе не оптужујем.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, немаш зашто, па проблем је ваш што ја могу да причам истину, ви не можете.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Који ваш?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, већине, не сви.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја тебе не познајем.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Видиш, ја се тебе сећам. Који је разлог, само ми кажи један разлог, који је разлог да ја кажем да си ти, шта ја имам од тога, ако ниси, само ми кажи шта имам?
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јел немаш?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта имам.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада ћу да ти кажем.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта имам?
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Прво ми одговори, од кога си ти сазнао како се ја зовем?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тамо у центру, одакле знам Димитријевића? Па, ја са њим реч нисам проговорио.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Питам, када си сазнао?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту у центру 17.-ог.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Када, где, у ком месту?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 17.-ог предвече, пет, шест сати у Ловасу.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта си ти радио?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја шта сам радио.

- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли си имао неки задатак?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Увек сам ту био.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, шта си радио, којим поводом?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шетао сам се.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Само си се шетао?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И кога си питао како се зовем?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сви су причали, сви да су стигли нови и да се зовеш ти главни, исто као за њега. Ја му не знам ниједног војника како се зове, само знам да је пуковник.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја долазим у пет, сачекај молим те, пошто ти мене оптужујеш, дозволи да ја тебе питам, јер ја треба да се одбраним од твојих лажи. Ја долазим поподне у Ловас, одлазим на састанак, излазим са тог састанка и сви твоји добровољци знају да се ја зовем Дарко.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Који сви добровољци?
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ко ти је могао да каже.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не кажу мени добровољци, јесан је рекао да ми добровољци кажу.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ко ти је рекао?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту су сви испред команде, па ту је команда била бре, ту је команда, ту је полиција.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ко ти је то рекао?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, не знам ко ми је рекао, неко ми је рекао.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Значи, не сећаш се ко ти је рекао, значи ја сам толико јавна личност био после два сата.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не знам ни ко ми је за Димитријевића рекао, да се зове Димитријевић.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича за ову ситуацију у дворишту задруге пре одласка.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Сада ћу доћи до тога.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, био је тада ту присутан.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Пази, ти си био на улици, био си у задрузи.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па си изјавио да си био у кафани и да си све осматрао, ти си свугде био.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Свугде.
- Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Који си ти имао званични задатак?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да тебе гледам, који сам задатак имао. Шта ти мене питаш који сам задатак имао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу, ја када диктирам на које околности да се суочавате, уопште не тражим неке периферне ствари, него оно што ми је битно. Он тврди да је био то јутро у задрузи, у дворишту задруге, да је видео Вас.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажите му, јасније, напишите му шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не треба му име Дарко Перић, него је видео Вас и да Ви у тој ситуацији саслушавате људе, да Ваш неки боксер туче те људе, он то прича, али каже да Вас је видео, према томе, небитно је да ли се Ви зовете Дарко Перић или Пера Перић, он каже да Вас је видео.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја сам то и одговорио да једино он тврди да је неко од војника.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како једино, ено ти Љубан, дао си му људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите му на ово.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никада није рекао, немој лагати да сам му ја дао људе. Што лажеш сада, ево ове секунде си слагао, ако Љубан устане и ти кажеш да сам му ја дао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Питај.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Љубане, да ли сам ти дао људе? Ево, погледајте, човек лаже пред Вама, о томе се ради.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, јасно ми је.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Лаже, молим? Лаже и сада ја треба да се браним од лажи. Ја сам рекао да сам долазио у економију, ја не спорим да сам био тамо. Ја од тога ништа не спорим. Али спорим да је иједан војник тукао цивиле.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, да ли је на тој економији био неко осим мене и тих заробљеника? Па, нико није био.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ти си свугде био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Само сам ја био. Ти ниси био, Деветак није био, Девчић није био, нико, само сам ја био.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја кажем да сам долазио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је био, по чему сам ја био на економији?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сам само ја био тај дан у економији?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не чујем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је био осим мене у економији? Нико, ти ниси, Љубан није, Девчић није.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не знам ко је био, ја не познајем људе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нико више.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја те људе не познајем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нико више, само сам ја био. Све сам ја урадио, да ли је тако?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, ја тебе не познајем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нико није бомбардовао, нико није ово, нико није оно, све, нико није, све што си рекао истину, сада сте почели на сате да бројите колико сте били у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суочење је довршено. Чим кренете да ми се удаљавате од овога што ја тражим, суочење се завршава. Имамо неке процесне предлоге. Има један процесни предлог адвокат Здравко Крстић је тражио да се укине притвор његовим клијентима, оптуженом Љубану

Деветаку и оптуженом Милану Девчићу и оптужени Александар Николајидис је у писменом поднеску такође тражио да се њему укине притвор. Перићу, Ви можете да се вратите позади.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, у вези ових предлога, ја сам Вам доставила и један и други, овај један је јутрос стигао, а овај други смо примили раније.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сматрате да нема потребе да образлажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставили сте и документацију и то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Најпре због здравственог стања, а и због ове паузе, летње и тако даље, ја се бојим, ја се бојим и изражавам бојазан да нећемо имати једног од мојих брањеника да даје даљу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате све у овом писменом предлогу, према томе, не морате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А суд није поступио по нашем захтеву и молби да га упути на лечење, па бих искористио прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у вези лечења, суд је комплетно прибавио извештај затворске установе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Која је лагала при том, од притиска па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је мене обавестила. Сачекајте, ја када говорим, немојте ми упадати у реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворска здравствена служба ме обавештава да, ја сам чак тражила да ме извести, ако има потребе да се он упућује у неку другу здравствену установу. Кажу, за сада нема потребе. Изволите тужиоче.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су Вас известили о притиску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да ли затворска служба лаже, не можете тако да се изражавате о затворској служби.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато се тражи вештак са стране па да утврди тачно да ли треба или не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, у вези ових предлога, имате два предлога, значи за укидање притвора тројици оптужених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче разлога наведених у предлогу за укидање притвора против оптуженог Деветака и евентуално других оптужених, уколико би било предлога, сматрам да су неосновани и да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен и продужен, поготово у оном делу који се тиче оцене досадашњег тока поступка и саслушања оптужених и до сада прибављених доказа у току претходног поступка. А ако су у питању здравствени разлози, који би евентуално требало да се размотре и процене, то остављам суду на оцену, с обзиром да ја немам ту медицинску документацију у којој се говори о томе да ли је оптужени здравствено способан да присуствује суђењу, односно да ли је његово здравље угрожено у ситуацији ако би остао у притвору. Што се тиче предлога окривљеног Николајидиса, да му се укине притвор, ценећи све до сада одбране и оно све оно што смо до сада урадили, мишљења сам да је основан његов предлог да се у односу на њега притвор укине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Браво, браво.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, адвоката Здравка Крстића да им се укине притвор, а УКИДА СЕ притвор оптуженом Александру Николајидису одређен решењем истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, Ки.В.бр.7/07 од 30.05.2007. године, па СЕ оптужени има ОДМАХ ПУСТИТИ НА СЛОБОДУ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће се руководило чињеницом код укидања овог притвора које инкриминације се стављају оптуженом Александру Николајидису на терет, руководило се тиме који докази потврђују те инкриминације, имало је у виду да је за поједине инкриминације њега једино спомињао оптужени Петроније Стевановић и то када, тек на крају истраге, у првобитно изнетој одбрани није га спомињао. С обзиром да је први и основни разлог да би неко лице било у притвору и да би после био продужен притвор, постојање основане сумње да је учинило неко кривично дело, а имајући у виду да се нека лица бране са слободе која имају исто тако тешке инкриминације, па имајући у виду и његово држање пред судом и исказану спремност да се расветле ови догађаји, укинуло му је притвор.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и следећи одређује на дан

**15. септембар 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА